

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นิสิตต่างกลุ่มคณะวิชาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับสาขาวิชาการอ่านจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดย

อ้อยทิพย์ กรมกุล
ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LI
420.713
098

สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2538

ห้องสมุด

สถาบันภาษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นิสิตต่างกลุ่มคณะวิชาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดย

อ้อยทิพย์ กรมกุล

ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2538

งานวิจัยนี้ได้รับเงินอุดหนุนจากทุนสถาบันภาษา ปี 2528
เป็นเงิน 7,000 บาท

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยนี้

โครงการวิจัยเรื่องนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือและร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย

ผู้วิจัยขอขอบคุณ รศ.ดร. สุทัศน์ สุกมลสันต์ อย่างสูงที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ติดตาม และช่วยเหลือในเรื่องสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รศ.ดร. อัจฉรา วงศ์โสธร และ ผศ. กรองแก้ว กรรณสูต ที่กรุณาเสียสละให้คำแนะนำ รวมทั้งอาจารย์และนิสิตทุกคนที่ช่วยอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณพรศิริ ผ่องอักษร และคุณกรรณิการ์ ธนสายสัมพันธ์ ที่ได้ช่วยให้รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยเป็นอย่างดี

อ้อยทิพย์ กรมกุล
ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตต่างกลุ่มคณะวิชา ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างประชากรเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 465 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างจากนิสิต 7 คณะ คิดเป็นร้อยละ 30 นิสิตเหล่านี้กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการเขียน (EAP II) ของปีการศึกษา 2528 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผลการสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (FE II) และรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน (EAP I) แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ 3 ชุด และแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วนคือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม ข้อมูลเพื่อประเมินทัศนคติและแรงจูงใจ ผลที่ได้จากการวิจัยได้นำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติโดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ปรากฏผลดังนี้

1. นิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารและวิจารณ์ แต่เมื่อเปรียบเทียบกันทั้ง 3 กลุ่มคณะแล้ว กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ มีความสามารถน้อยในการอ่านระดับถ่ายทอด นอกจากนี้กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ยังมีความสามารถสูงในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน (EAP I)
2. นิสิตคณะนิเทศศาสตร์มีความสามารถในการอ่านสูงทั้ง 3 ระดับ คือระดับถ่ายทอด ระดับสื่อสาร และระดับวิจารณ์
3. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน (EAP I) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสารสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ต่ำที่สุด
4. อายุและการไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมาย มีผลในทางลบต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน
5. สัมฤทธิ์ผลของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
6. นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับถ่ายทอด ระดับสื่อสาร และระดับวิจารณ์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

Abstract

The purpose of this study was to compare the levels of reading achievement among students of different discipline in Chulalongkorn University.

The subjects used in the study were 465 second year students or 30% from seven faculties of Chulalongkorn University. They were studying English for Academic Purposes (EAP II) in the second semester of the academic year 1985. The instruments used were Foundation English II (FE II) and English for Academic Purposes I (EAP I) achievement scores and a reading test consisting of 3 reading texts and a questionnaire on students' personal background, motivation and attitudes. The data were then analyzed by means of descriptive statistics, multiple regressions, Pearson correlations and one-way ANOVA.

The findings can be summarized as follows.

1. Among students from Humanity, Science and Social Studies Disciplines there is a positive correlation in communication and critical reading skills. However, students from Science Discipline have low transfer reading skill when compared to those from Humanity and Social Studies Disciplines and the students of Humanity Discipline have a higher performance on EAP.

2. Students from the Faculty of Communication Arts have higher competence in all three reading skills: transfer, communication and critical.

3. There is a remarkable correlation between the EAP I Achievement scores and communication reading skill but the correlation between EAP I Achievement score and critical reading skill is rather low.

4. Age and experience abroad negatively correlate with EAP achievement scores.

5. The FE II and EAP I achievement tests correlate each other moderately.

6. There is an insignificantly low correlation between male and female students in all three reading skills.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
- ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
- ตัวแปรที่ต้องการศึกษา	4
- สมมติฐานของการวิจัย	5
- ขอบเขตการวิจัย	5
- ข้อตกลงเบื้องต้น	6
- ข้อจำกัดของการวิจัย	7
- คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย	8
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
- ระดับความเข้าใจในการอ่าน	10
- ลักษณะของคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน	14
- ทักษะคิดและแรงจูงใจ	15
- เพศกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา	16
- คณะกับความสามารถทางภาษา	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
- ประชากร	21
- พลวิจัย	21
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
- แบบทดสอบ	22
- การทดสอบเครื่องมือ	23
- แบบสอบถาม	24
- การรวบรวมข้อมูล	24
- การวิเคราะห์ข้อมูล	25

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
- การศึกษาเปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านกลุ่มคณะ คณะ และเพศ ทำให้การอ่านภาษาอังกฤษใน 3 ระดับคือ ระดับถ้อย โอน ระดับสื่อสาร และระดับวิจารณ์ มีความแตกต่างกันหรือไม่	26
- การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน 2 และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน	39
- ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับสาขาวิชาการอ่านกับการอ่านภาษาอังกฤษใน 3 ระดับ คือ ระดับถ้อย โอน ระดับสื่อสาร และระดับวิจารณ์	40
- เปรียบเทียบความสามารถของนิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มมนุษยศาสตร์ และกลุ่มสังคมศาสตร์ในด้านการอ่าน รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน	41
- การศึกษาถึงความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ ทักษะคิด ภูมิหลัง ของผู้เรียน กิจกรรมที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน	43
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
- ความสำคัญของปัญหา	45
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	45
- ตัวแปรที่ต้องการศึกษา	46
- ประชากรและผลวิจัย	46
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
- การรวบรวมข้อมูล	47
- การวิเคราะห์ข้อมูล	48
- ผลการวิจัย	48
- การอภิปรายผล	49
- ข้อเสนอแนะ	52
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	58
ภาคผนวก ข บัตรสอบที่ใช้	65
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	79

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตคณะต่าง ๆ เมื่อวัดจาก GPA ของสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 ในปี 2527 และรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน ในปี 2528	19
ตารางที่ 2	จำนวนประชากรและพลวิจัยที่ใช้ในการวิจัย	21
ตารางที่ 3	รายละเอียดของคำถามในแบบทดสอบ	22
ตารางที่ 4	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มคณะกับความสามารถของ นิสิตในการอ่านระดับท้ายโอน	26
ตารางที่ 5	แสดงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านระดับท้ายโอนของ นิสิตโดยแยกตามกลุ่มคณะ	27
ตารางที่ 6	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มคณะกับความสามารถของ นิสิตในการอ่านระดับสื่อสาร	28
ตารางที่ 7	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มคณะกับความสามารถของ นิสิตในการอ่านระดับวิจารณ์	29
ตารางที่ 8	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคณะกับความสามารถของนิสิต ในการอ่านระดับท้ายโอน	30
ตารางที่ 9	แสดงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านระดับท้ายโอนของ นิสิตโดยแยกตามคณะ	31
ตารางที่ 10	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคณะกับความสามารถของนิสิต ในการอ่านระดับสื่อสาร	32
ตารางที่ 11	แสดงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารของ นิสิตโดยแยกตามคณะ	33
ตารางที่ 12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคณะกับความสามารถของนิสิต ในการอ่านระดับวิจารณ์	34
ตารางที่ 13	แสดงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของ นิสิตโดยแยกตามคณะ	35
ตารางที่ 14	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่าน ระดับท้ายโอนเมื่อแยกตามเพศ	36
ตารางที่ 15	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่าน ระดับสื่อสารเมื่อแยกตามเพศ	37

	หน้า
ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่าน ระดับวิจารณ์เมื่อแยกตามเพศ	38
ตารางที่ 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน 2 เกรดรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 คะแนนรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน และเกรดรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน	39
ตารางที่ 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขา วิชาการอ่านกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับถ้อย สื่อสาร และวิจารณ์	40
ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับสาขาวิชาการอ่านของนิสิต 3 กลุ่มคณะ	41
ตารางที่ 20 แสดงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับสาขาวิชาโดยแยกตามกลุ่มคณะ	42
ตารางที่ 21 แสดงตัวแปรที่มีผลต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขา วิชาการอ่าน	43

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับกันแพร่หลายทั่วโลกจนอาจกล่าวได้ว่าเป็นภาษาสากล Stevens (Stevens, 1987) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาอังกฤษไว้ว่า ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1945 เป็นต้นมา การใช้ภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบอย่างเด่นชัด รูปแบบแรกเกิดขึ้นหลังจากอาณานิคมของอังกฤษได้รับอิสรภาพแล้ว ภาษาอังกฤษซึ่งเคยใช้เพื่อแสดงความเป็นผู้อยู่ในอาณัติของอังกฤษของเหล่าอาณานิคมได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่อเข้าไปเยือน "หน้าต่างทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโลก" และไม่เป็นภาษาที่น่าวางใจของกลุ่มประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอีกต่อไป การใช้ภาษาอังกฤษรูปแบบที่สองเกิดจากการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ สืบเนื่องจากที่กิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงตลอดจนวิชาการที่แปลกใหม่ที่เกิดขึ้นก็มักใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่ ในข้อตกลงระหว่างชาติก็มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการควบคุมการจราจรทางอากาศ หรือแม้แต่ข้อตกลงขององค์การสหประชาชาติก็ให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือหรือหน่วยบริการ การปฏิบัติในด้านสื่อสารและคมนาคม ภาษาอังกฤษมีบทบาทเป็นอย่างมากเพราะเป็นภาษาที่ใช้สื่อระหว่างประเทศ เช่น ในวิทยุและโทรทัศน์ ในวารสารและหนังสือพิมพ์ แม้แต่อุตสาหกรรมเพลงยอดนิยมต่าง ๆ ก็ต้องพึ่งภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ในศาสตร์ที่เกี่ยวกับอวกาศและคอมพิวเตอร์ ก็มีการใช้ภาษาอังกฤษเช่นกัน

สำหรับประเทศไทยภาษาต่างประเทศที่ใช้เป็นหลักและมีความสำคัญอย่างยิ่งคือภาษาอังกฤษ การติดต่อกับต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ หรือการศึกษา ประเทศไทยใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก นอกจากนี้การติดตามความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในต่างประเทศเพื่อจะนำวิทยาการแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาประเทศ ทำให้เกิดความจำเป็นในการเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น ภาษาอังกฤษมีความสำคัญทางด้านการศึกษาดำรงทางวิชาการ เอกสาร บทความ งานค้นคว้าวิจัยในสาขาต่าง ๆ ส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่จัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษมีบทบาทในทางเศรษฐกิจ เป็นต้นว่าการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้ากับต่างประเทศ แม้แต่การประกอบอาชีพบางอาชีพ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่านั้น จึงจะมีโอกาสในการประกอบอาชีพหรือประสบความสำเร็จในงาน ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญในประเทศไทยยิ่งขึ้น ดังเห็นได้จากการที่ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ แผ่นป้ายโฆษณา เป็นต้น ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

จากข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยของ มล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ และคณะ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, มล. และคณะ, 2524) กล่าวว่า เหตุผลที่นักเรียนไทยต้องเรียนภาษาอังกฤษมี 2 ประการคือ ประการแรกภาษาอังกฤษเป็นสิ่ง จำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องการศึกษาวิชาชีพต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประสงค์จะศึกษาต่อใน ระดับมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะเตรียมตัวสำหรับประกอบอาชีพในอนาคต ประการที่สองภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ เช่น การเป็นนักคุเทศก์ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน หรือพนักงานในวงการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ เป็นต้น

ในวงการการศึกษาของประเทศไทย ตระหนักดีถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อ การศึกษา การค้นคว้าวิจัย การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังจะเห็นได้จาก การที่ภาษาอังกฤษได้รับการบรรจุให้เป็นรายวิชาภาษาต่างประเทศในหลักสูตรทุกระดับของ กระทรวงศึกษาธิการ ในระดับประถมศึกษาตอนต้น กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 เป็นต้นไป โดยมีการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ใน ระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 3 หรือ 5 ชั่วโมง ในระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 4 หรือ 6 ชั่วโมง และในระดับมัธยม ศึกษาตอนปลายมีการเรียนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 4 หรือ 6 หรือ 8 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับแผนการ เรียนของนักเรียน กล่าวคือนักเรียนสายทั่วไปจะเรียนภาษาอังกฤษ 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นักเรียน สายวิทย์จะเรียนภาษาอังกฤษ 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และนักเรียนสายศิลป์จะเรียนภาษาอังกฤษ 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาบังคับ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้ความ สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่อไป

สำหรับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน 1 และ 2 ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับ (6 หน่วยกิต) ในหมวดการศึกษาทั่วไป โดยมีสถาบัน ภาษาเป็นหน่วยงานให้บริการการเรียนการสอนแก่นิสิต รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 นี้ มุ่งฝึกให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่าน เขียน ฟัง และพูด แต่ทักษะที่สถาบันภาษาเน้นมาก ที่สุดคือ ทักษะการอ่าน ดังจะเห็นได้จากชั่วโมงการเรียนการสอนของทักษะนี้มีมากที่สุด คือ 3 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ สำหรับบางคณะที่เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นิสิตสามารถ จะนำไปใช้ เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าในศาสตร์ของตนต่อไป ได้กำหนดให้รายวิชาภาษา ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน เป็นหลักสูตรบังคับในชั้นปีที่ 2 (2 หน่วยกิต)

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ได้เองแม้เมื่อเรียนสำเร็จแล้วก็ตาม เพราะ เป็นทักษะที่ผู้เรียนจะจดจำได้นานกว่าทักษะอื่น ดังที่

Allen และ Valette (Allen & Valette, 1979) กล่าวว่าไว้ในการศึกษาภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ต่อไปแม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็ตาม และยังเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนมากกว่าทักษะอื่นถ้าผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้หลังสำเร็จการศึกษา เช่น ทักษะในการฟัง พูด และเขียน ทั้งนี้เพราะว่าการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยวิธีการอ่าน เป็นวิธีที่สะดวกมาก สิ่งตีพิมพ์สำหรับการอ่านก็หาได้ง่าย การอ่านจะอ่านเวลาใด ที่ไหนก็ได้ และเมื่ออ่านแล้วผู้อ่านก็สามารถที่จะทบทวน ตรวจสอบ คัดเลือก หรือเปรียบเทียบสิ่งที่อ่านแล้วได้อีกด้วย

ในการประกอบอาชีพ ทักษะการอ่านก็ยังเป็นทักษะที่จำเป็นมากที่สุด จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ นิภา สนสอาดจิต (นิภา, 2523) ได้ศึกษาถึงปริมาณการใช้ภาษาอังกฤษและวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะของบุคลากรในหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ และพบว่า บุคลากรทั้งในหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออ่านเอกสารหรือวารสาร ในปี พ.ศ. 2524 อุษา กาญจนสถิต (อุษา, 2524) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในวงการธุรกิจทั้งที่เป็นจริงและทั้งที่หน่วยงานต้องการ รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะ และพบว่า หน่วยงานธุรกิจส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษมาก และทักษะที่ใช้มากที่สุดคือ การอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่และเพื่อค้นคว้า

ดังนั้น จึงเห็นว่าทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ทั้งในด้านการศึกษาและประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต เพราะเป็นเสมือนเครื่องมือพื้นฐานในการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการอ่านของนิสิตและนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ กัญดา ธรรมมงคล (กัญดา, 2512) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ ระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และพบว่า นิสิตทั้งสองคณะเก่งในการอ่านจับใจความแต่อ่อนในการอ่านแบบตีความ และวิลาวัลย์ สมมาตร (วิลาวัลย์, 2525) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบตีความ 3 ทักษะคือ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์ และการสรุปความ และสำรวจทักษะที่เป็นปัญหาในการอ่านของนิสิตคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และพบว่านิสิตส่วนใหญ่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขึ้นตีความทั้ง 3 ทักษะอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านในระดับถ้อย โอน ระดับสื่อสาร และระดับวิจารณ์ ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 2 ที่ได้สอบผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 และรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสอดคล้อง ต่อเนื่อง และเอื้อต่อการเรียนการสอน

อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยตัวแปรในเรื่องเวลาเรียน ทักษะคิด พื้นความรู้ ภูมิหลัง เพศ ผลการเรียน และความสามารถในการตอบแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของตัวแปรด้านกลุ่มคณะ คณะ เพศของผู้เรียน ที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษใน 3 ระดับ คือ ระดับถ่ายโอน (Transfer) ระดับสื่อสาร (Communication) และระดับวิจารณ์ (Criticism)
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ ทักษะคิด ภูมิหลังของผู้เรียน กิจกรรมที่ผู้เรียน จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 3 ระดับ
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถของนิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ในด้านการอ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานการอ่าน กับภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

ก. ตัวแปรต้น ได้แก่

1. สัมฤทธิ์ผลรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2
2. สัมฤทธิ์ผลรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน
3. กลุ่มคณะ
4. คณะ
5. แรงจูงใจ
6. ทักษะคิด
7. เพศ
8. ภูมิหลังของผู้เรียน เช่น อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลาย การเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ การไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษสำหรับสื่อความหมาย

ข. ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่านระดับสื่อสาร
2. ความสามารถในการอ่านระดับถ้อยแถลง
3. ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตที่ผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 มีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยแถลง และระดับสื่อสาร ไม่แตกต่างกัน
2. นิสิตเพศหญิงและเพศชายมีความสามารถในการอ่านทั้ง 3 ระดับไม่แตกต่างกัน
3. กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์มีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มคณะสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
4. สัมฤทธิ์ผลรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านไม่สัมพันธ์กัน

นิสิตที่ผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 มีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยแถลง และระดับสื่อสาร เป็นส่วนใหญ่

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะทำการศึกษาเฉพาะนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2528 จากคณะต่าง ๆ 7 คณะดังนี้
 - 1.1 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
 - 1.2 คณะเศรษฐศาสตร์
 - 1.3 คณะรัฐศาสตร์
 - 1.4 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 - 1.5 คณะนิเทศศาสตร์
 - 1.6 คณะนิติศาสตร์
 - 1.7 คณะวิทยาศาสตร์
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 และรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านมาแล้ว

3. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะ 3 ระดับเท่านั้น คือ ระดับ
ถ่ายโอน ระดับสื่อสาร และระดับวิจารณ์เท่านั้น ดังมีรายละเอียดแต่ละระดับดังนี้

3.1 ระดับถ่ายโอน ศึกษาความสามารถนิสิตในด้าน
คำศัพท์

การถอดความ

การอ้างอิงสิ่งที่กล่าวมาแล้ว

3.2 ระดับสื่อสาร ศึกษาความสามารถของนิสิตในด้าน
เนื้อเรื่อง

เหตุและผล

การจับใจความสำคัญ

3.3 ระดับวิจารณ์ ศึกษาความสามารถนิสิตในด้าน
ลักษณะของเรื่อง

ความรู้สึกรักของผู้เขียน

การสรุปความ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การทดสอบและการคุมสอบ เชื่อถือได้

2. นิสิตทั้ง 7 คณะ ใช้บทเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาที่มีความยากง่าย
ในระดับเดียวกัน ถึงแม้เลขรหัสรายวิชาต่างกันในแต่ละคณะ แต่โครงสร้างหลักสูตรของรายวิชา
เหมือนกัน

3. การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึงปัจจัย (factor) ด้านชาวน์ปัญญา หรือภูมิหลังด้าน
สังคมและเศรษฐกิจของผู้เรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจได้ผลไม่สมบูรณ์ เนื่องจาก

1. ระยะเวลาในการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะใกล้เคียงกับการสอบประจำภาค จึงอาจทำให้นิสิตไม่สนใจทำแบบสอบเท่าที่ควร เพราะมีความกังวลใจ และอาจทำให้คะแนนที่ได้รับคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้บ้าง
2. กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย ทั้งนี้ เพราะการสุ่มคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมีอาจกำหนดจำนวนนิสิตหญิงหรือจำนวนนิสิตชายจากตอนเรียนที่นิสิตลงทะเบียนไว้ได้ จึงอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษา เรื่องเพศของผู้เรียนกับความสามารถในการอ่านในระดับต่าง ๆ ได้
3. การเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งกำหนดให้นิสิตในคณะนี้ เริ่มเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานหลังนิสิตคณะอื่น ๆ 1 ภาคการศึกษา ทำให้การเก็บข้อมูลผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาของนิสิตคณะนี้ล่าช้ากว่ากำหนดซึ่งคงมีผลต่อการวิจัยบ้าง

สถาบันวิทยบริการ

กองวิชาบริการและส่งเสริมวิชาการ

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในชั้นปีที่ 2 คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ของภาคปลายปีการศึกษา 2528

นิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์ หมายถึง นิสิตในคณะวิทยาศาสตร์

นิสิตกลุ่มมนุษยศาสตร์ หมายถึง นิสิตในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

นิสิตกลุ่มสังคมวิทยา หมายถึง นิสิตในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 หมายถึง รายวิชา FE I (092-111) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อปูพื้นฐานและฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษประเภททั่ว ๆ ไป

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 หมายถึง รายวิชา FE II (092-112) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อเป็นพื้นฐานในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา

รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน หมายถึง รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านสำหรับคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (092-211) คณะเศรษฐศาสตร์ (092-231) คณะรัฐศาสตร์ (092-221) คณะนิเทศศาสตร์ (092-241) คณะนิติศาสตร์ (092-261) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (092-205) และคณะวิทยาศาสตร์ (092-203) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อไปใช้อ่านตำราภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาของนิสิต

แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และได้หาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบแล้ว แบบทดสอบมี 3 ชุด ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 45 ข้อ กล่าวคือ ข้อสอบแต่ละชุด ประกอบด้วย ข้อความหรือเนื้อเรื่องยาวประมาณ 250-300 คำ และคำถาม 15 ข้อ คำถามแต่ละข้อประกอบด้วยข้อความ 1 ข้อความ ซึ่งเป็นคำถาม และคำตอบ 4 ข้อ โดยมีตัวลวง 3 ข้อ และคำตอบที่ถูกต้อง 1 ข้อ เพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านของนิสิตในระดับถ่ายโอน สื่อสาร และวิจารณ์

การอ่านระดับถ่ายโอน หมายถึง ระดับการอ่านที่ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์และโครงสร้างของภาษาที่คุ้นเคยมาก่อนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้

การอ่านระดับสื่อสาร หมายถึง ระดับการอ่านที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ โดยมีคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน และสามารถจับใจความสำคัญของข้อความที่อ่านได้และสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องและรายละเอียดได้

การอ่านระดับวิจารณ์ หมายถึง ระดับการอ่านที่ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน สามารถวิจารณ์เรื่องที่อ่าน เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียนและลีลาการเขียนของผู้เขียนได้ และยังเข้าใจความหมายแอบแฝง (implicit meaning) อีกด้วย

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของนิสิตในการตอบแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางการอ่าน เพื่อทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ถูกต้อง ความสามารถนี้วัดเป็นคะแนน ผู้สอบที่สอบได้คะแนนมาก แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านมากกว่าผู้สอบที่ได้คะแนนน้อยกว่า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะทำให้ทราบถึง

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับถ่ายโอน ระดับสื่อสาร และระดับวิจารณ์ของนิสิตชั้นปีที่ 2 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตในแต่ละกลุ่มคณะ
3. ปัญหาในการอ่านของนิสิต เพื่อเป็นแนวทางที่จะจัดการแก้ไข และปรับปรุงบทเรียนให้เหมาะสม
4. แนวทางที่จะปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านให้มีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย ตามหัวข้อที่
สำคัญ 5 หัวข้อคือ

- ก. ระดับความเข้าใจในการอ่าน
- ข. ลักษณะของคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน
- ค. ทักษะสติ และแรงจูงใจ
- ง. เพศกับสัมฤทธิผลในการเรียนภาษา
- จ. คณะกับความสามารถทางภาษา

ก. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ผู้อ่านไม่ต้องใช้ความคิด เพียงแต่
เข้าใจตรงตามตัวอักษร ไปจนถึงระดับที่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ ประเมิน และวิจารณ์สิ่งที่อ่านได้
มีผู้สนใจเกี่ยวกับการอ่านได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังเช่น

Smith (Smith, 1963) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับคือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension)
คือ ระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจ ความหมายขั้นต้นของคำ ของความคิด หรือเนื้อความที่
อ่านตามตัวอักษร เรื่องราวหรือข้อความที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรง เป็นการแปลตามตัวอักษร
2. ระดับความเข้าใจโดยการตีความ (Interpretation Comprehension) คือ
ระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความหรือเรื่องราวที่ลึกซึ้งกว่าระดับแรก
เป็นการตีความหรือแปลความที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรงหรือชัดเจน แต่เป็นการอ่านในขั้นตีความ
หมายที่แฝงอยู่ ผู้อ่านต้องสรุปโดยอิงความในเรื่อง หาเหตุผล คาดหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า
จับประเด็นสำคัญของข้อความ เรื่องที่อ่าน หรือบทความ รู้จุดมุ่งหมายของผู้เขียน รู้จักการเปรียบเทียบ
เทียบ สามารถสร้างจินตนาการ มีปฏิริยาทางอารมณ์ต่อสิ่งที่อ่าน อย่างไรก็ตามในการ
อ่านขั้นนี้ยังไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์แต่ประการใด
3. ระดับความเข้าใจโดยการอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading
Comprehension) คือ ระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้โดยอาศัยความเข้าใจ
ใน 2 ระดับแรกเป็นพื้นฐาน ผู้อ่านต้องใช้ความคิดและวิจารณญาณของตนเองมาช่วยในการ
วิเคราะห์ ประเมินค่า และตัดสิน ข้อความที่อ่านในด้านคุณค่า คุณภาพ และความถูกต้องเป็นจริง

Burmeister (Burmeister, 1974) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 7 ระดับ โดยอาศัยพื้นฐานจาก Sender ซึ่งดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy คือ

1. ระดับความจำ (Memory) หมายถึง การเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ เช่น ข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์และคำสั่ง
2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) หมายถึง การนำข้อความหรือเรื่องราวที่ได้อ่าน ไปแปลหรือตัดแปลงเป็นรูปอื่นแต่ยังคงความหมายเดิมไว้ เช่น แปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความจากข้อความต่าง ๆ หรือคำจำกัดความ การนำใจความไปเขียนแผนภูมิ แผนที่ หรือแปลแผนที่ แผนภูมิ เป็นข้อความ การนำเรื่องสั้นมาเขียนในรูปของบทละคร หรือนำบทละครมาเขียนเป็นเรื่องสั้น และการปฏิบัติตามคำสั่งที่บ่งบอกไว้
3. ระดับการตีความ (Interpretation) หมายถึง ความเข้าใจหรือการมองเห็นความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุโดยตรง เช่น เข้าใจสาเหตุของเรื่องที่อ่าน เมื่อได้อ่านเฉพาะผลของเรื่อง คาดการณ์ได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดอะไรต่อไป สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ โดยที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ สรุปเรื่องได้จากข้อความที่อ่าน วิเคราะห์ได้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องจริงหรือสมมุติ เข้าใจถึงความรู้สึกและจิตใจของบุคคลในเรื่องที่อ่านโดยอาศัยจินตนาการ
4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจหลักการ และนำหลักการนั้นไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ กล่าวคือ สามารถนำหลักการไปใช้ปฏิบัติในชีวิตจริงได้
5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถในการอ่านที่แยกแยะส่วนประกอบย่อย ที่ประกอบกันเป็นส่วนใหญ่ได้ เช่น การวิเคราะห์การโฆษณาชวนเชื่อว่าจุดมุ่งหมายในการโฆษณาคืออะไร เป็นต้น หรือการแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ต่าง ๆ เช่น การสังเกตจังหวะและสัมผัสอารมณ์และความรู้สึก การลงความเห็นโดยอาศัยข้อมูลจริง เป็นต้น
6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถที่จะนำความคิดเห็นที่ได้จากที่ต่าง ๆ จากสิ่งที่อ่านมาผสมผสานกันและเรียบเรียงขึ้นใหม่
7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ความสามารถในการวางเกณฑ์ตัดสินสิ่งที่อ่านจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จะเห็นได้ว่าการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านของ Burmeister สะท้อนค่านิยมของ Smith อย่างไรก็ตาม Burmeister ได้เปรียบเทียบการจัดระดับความเข้าใจในการอ่านของเขา กับ Smith ดังนี้

Burmeister	Smith
1. ระดับความจำ	ระดับความเข้าใจความหมายตรงตามตัวอักษร
2. ระดับการแปลความหมาย	
3. ระดับการตีความ	ระดับความเข้าใจโดยการตีความ
4. ระดับการประยุกต์ใช้	
5. ระดับการวิเคราะห์	
6. ระดับการสังเคราะห์	ระดับความเข้าใจโดยการอ่านเชิงวิจารณ์
7. ระดับการประเมินผล	

นอกจากนี้ Vallette และ Disick (Vallette และ Disick, 1972) ได้แบ่งระดับการอ่านจากง่ายไปหายากออกเป็น 5 ระดับดังนี้

1. ระดับกลไก (Mechanical Skill) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านสามารถรับรู้ สามารถเห็นความแตกต่างของตัวอักษร หรือบอกความแตกต่างระหว่างตัวสะกดต่าง ๆ ได้โดยอาจไม่เข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ กล่าวคือผู้อ่านใช้ความจำมากกว่าความเข้าใจ
2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านอ่านข้อความที่คุ้นเคยได้เข้าใจ สามารถเลือกข้อความที่อ่านให้สอดคล้องกับรูปภาพที่เข้ามา
3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ สามารถรับรู้ เข้าใจในโครงสร้างและคำศัพท์ที่ตนเองคุ้นเคยมาก่อนและถูกนำมาเรียบเรียงใหม่
4. ระดับสื่อสาร (Communication) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่าน สามารถอ่านข้อความที่ไม่คุ้นเคยมาก่อนทั้งในด้านศัพท์และโครงสร้าง สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้แม้จะไม่ได้เข้าใจความหมายของศัพท์ทุกคำ
5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ และประเมินผล เรื่องราวที่อ่านทั้งด้านการใช้สำนวนและลีลาของผู้เขียน สามารถเข้าใจความหมายแฝง จุดมุ่งหมายของผู้เขียน และสามารถสรุปใจความของเรื่องที่ได้

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน พบว่ามีผู้ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนในระดับต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

บนิษฐา ราชพิบูลย์ (บนิษฐา, 2521) ได้ทำการวิจัยไว้ในปี พ.ศ. 2522 โดยศึกษาความสามารถในการอ่านขั้นต้นตีความ ซึ่งมีทักษะย่อย 3 ทักษะคือ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ และการอ่านเพื่อสรุปความของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยครูนครปฐม และพบว่านักศึกษามีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และการเรียงลำดับเหตุการณ์ แต่ยังขาดทักษะการสรุปความ

จากการศึกษาของ ณีรัฐฉิ ณ บัน (ณีรัฐฉิ, 2521) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในระดับถ่ายโอน สื่อสาร และวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ในวิทยาลัยครูภาคการศึกษา 8 พบว่าความสามารถในการอ่านสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนอย่างมีนัยสำคัญ และความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ในปี พ.ศ. 2523 อุบล สุวรรณชัยรบ (อุบล, 2523) ได้ศึกษาความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน ประกอบด้วยข้อความที่เรียงลำดับความยากง่าย 6 ระดับ ปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านยังอยู่ในระดับที่น่าพอใจคือ นักศึกษายังไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านข้อความต่าง ๆ ในการอ่านขั้นตีความและวิจารณ์

จากการศึกษาของ นพรัตน์ สรวายสุวรรณ (นพรัตน์, 2521) ในปี พ.ศ. 2523 ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง โดยสร้างแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านระดับวิจารณ์ซึ่งแบ่งเป็น 4 ทักษะย่อยคือ (1) การตัดสินใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อความที่เป็นความคิดเห็น (2) การชี้แจงข้อความที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเรื่องราวที่อ่าน (3) การอนุมานสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในเรื่องราวที่อ่าน (4) การเข้าใจถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน และจากการนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปทดสอบ และพบว่า นักศึกษาขาดทักษะ

LI
410.71
098

ทางการอ่านในระดับวิจารณ์ และมีปัญหาในการอนุมานและเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียนมากกว่า การแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็นและระบุข้อความที่ไม่เกี่ยวกับกับเรื่องที่อ่าน

ในปี พ.ศ. 2525 วิลลาวัลย์ สมมาตร (วิลลาวัลย์, 2525) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านอังกฤษขั้นตีความ 3 ทักษะคือ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์ การสรุปความ และสำรวจทักษะที่เป็นปัญหาในการอ่านของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และพบว่านิสิตส่วนใหญ่มีความสามารถในการอ่านขั้นตีความทั้ง 3 ทักษะอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ผลการศึกษาของ กัญดา ธรรมมงคล (กัญดา, 2525) เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนิสิตก่อนเริ่มเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะรัฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะครุศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า นิสิตปีสุดท้ายของระดับปริญญาตรีมีปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ และมีปัญหาน้อยที่สุดในการแยกข้อความเป็นข้อเท็จจริง ข้อความใดเป็นความเห็น และข้อความใดเป็นความเห็นที่มีฐานมาจากข้อเท็จจริง

ข. ลักษณะของคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน

การตั้งคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในการอ่านสามารถจำแนกออกเป็น 3 ลักษณะตามที่ Pearson and Johnson (Pearson and Johnson, 1978) ได้จัดหมวดหมู่เอาไว้ ดังนี้คือ

1. การตั้งคำถามที่สามารถหาคำตอบได้จากเนื้อเรื่องโดยตรง (textually explicit) ลักษณะของคำถามประเภทนี้หาคำตอบได้ง่ายชัดเจนในเนื้อเรื่อง และมีตัวชี้แนะทางภาษาเป็นเครื่องช่วย
2. การตั้งคำถามที่หาคำตอบได้จากเนื้อเรื่องที่อ่านโดยไม่มีตัวชี้แนะเป็นเครื่องช่วย (textually implicit) ผู้ตอบต้องอาศัยการอนุมานอย่างมีเหตุผลจากเนื้อเรื่องที่อ่าน
3. การตั้งคำถามที่หาคำตอบได้จากเรื่องที่อ่าน แต่ผู้ตอบต้องใช้การอนุมานจากความคิดและประสบการณ์เดิมของตน เพราะเป็นคำตอบที่ไม่มีตัวชี้แนะทางภาษาอยู่ในเนื้อเรื่องเลย (scriptually implicit)

ค. ทศนคติและแรงจูงใจ

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ดี คือ ทศนคติ (attitudes) และแรงจูงใจ (motivation) เพราะทศนคติและแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่สำคัญในการเรียน ผลสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนนั้นเป็นผลมาจากตัวแปรทั้ง 2 นี้

Hancock (Hancock, 1972) ได้พูดถึงความหมายของ "ทศนคติ" ว่าหมายถึงความรู้สึก ไม่ว่าจะไปในทางบวกหรือลบ และความหมายของ "แรงจูงใจ" คือความเต็มใจของคนที่จะพยายามทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ประดิมันท์ อูปรมัย (ประดิมันท์, 2518) กล่าวถึงการเกิดทศนคติไว้ดังนี้

1. การรวบรวมแนวคิดจากประสบการณ์หลาย ๆ อย่าง
2. การได้รับประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
3. การรับเอาทศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทศนคติคือ บิดามารดาและการอบรมเลี้ยงดู ครูและการอบรมสั่งสอน วัฒนธรรม ความก้าวหน้าทางวิชาการและสื่อมวลชน

นอกจากนี้ Gardner และ Lambert (Gardner และ Lambert, 1968) ยังได้กล่าวถึงทศนคติว่า เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดผลสำเร็จในการเรียนภาษา อีกทั้งยังเป็นตัวกำหนดและทำนายความก้าวหน้าในการเรียนอีกด้วย ซึ่งทั้ง 2 ท่านนี้ ยังได้ทำวิจัยเกี่ยวกับทศนคติและบทบาทของทศนคติที่มีต่อการศึกษภาษาต่างประเทศ กล่าวคือ ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนมัธยมในมอนทรีล ซึ่งเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ 2 พบว่า ความถนัดและทศนคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน อีกทั้งทศนคติยังเป็นตัวทำนายถึงความสำเร็จของผู้เรียนอีกด้วย

Krashen (Krashen, 1981) ให้ความเห็นว่า ทศนคติ ไม่ว่าจะในทางบวกหรือลบจะมีบทบาทกับความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศไม่มากนักน้อยทศนคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศนั้น ย่อมมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนอย่างมากทีเดียว ในขณะที่เดียวกันทศนคติในทางลบที่ผู้เรียนมีต่อการเรียนภาษาจะเป็นอุปสรรคกีดขวางการเรียนรู้

ในปี 1972 Gardner และ Lambert ก็ยังทำการวิจัยนักเรียนในประเทศฟิลิปปินส์ที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี ได้ทำข้อทดสอบวัดความถนัด ความรู้ การใช้ทักษะ การพูดและ

แบบสอบถาม วัดทัศนคติและแรงจูงใจ และพบว่า "ทัศนคติเพื่อใช้ประโยชน์" เป็นเรื่องกำหนดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะในประเทศฟิลิปปินส์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญทางธุรกิจการศึกษา แต่ไม่ใช่ภาษาที่ใช้ในบ้าน

ในการวิจัยของ Adams (Adams, 1971) ก็เช่นกัน พบว่าผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ ซึ่งแสดงถึง "ทัศนคติเพื่อใช้ประโยชน์" มากกว่า "ทัศนคติเพื่อให้เหมือนเจ้าของภาษา" Adams ทดลองโดยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษในบัวโตริโกตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้เรียน การใช้ภาษาในห้องเรียน ทัศนคติของพ่อแม่ที่มีต่อการเรียนภาษาของลูก อีกทั้งทัศนคติของตัวเองต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วย

ง. เพศกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา

ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนภาษาของเพศหญิงและเพศชายหลายเรื่อง มีงานวิจัยบางเรื่องพบว่า เพศหญิงและเพศชายมีความสามารถในการเรียนภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เช่นในระดับประถมศึกษา ในปี พ.ศ. 2514 ปฐม นิคมานนท์ (ปฐม, 2514) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่านแบบรับรู้ และการสร้างความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 ในจังหวัดพระนครและจังหวัดสุรินทร์ ปรากฏว่าการสร้างความคิดรวบยอดมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความสามารถในการอ่าน และพบว่าเด็กที่มีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดสูงจะมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กที่มีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดต่ำ และเมื่อถือเพศเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดไม่แตกต่างกัน

รัตนา ประเสริฐภูมิ (รัตนา, 2514) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน เป็นชาย 33 คน หญิง 27 คน โดยใช้แบบทดสอบจิตวิทยาทางภาษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านสูง มีความสามารถทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อแบ่งตามความสามารถทางการอ่านของเด็กชายและเด็กหญิง ปรากฏว่ามีความสามารถทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

ในระดับมัธยมศึกษา จันทร์เพ็ญ อันตระกูล (จันทร์เพ็ญ, 2513) ได้ศึกษาและพบว่านักเรียนหญิงและนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาลมีความสามารถในการใช้เครื่องสร้างทางภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ในปี 2516 อำไพ อนันต์ศฤงคาร (อำไพ, 2516) ได้ศึกษาและพบว่านักเรียนหญิง และนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมหาวชิราวุธซึ่งเป็นโรงเรียนแบบประสม มีความสามารถทางโครงสร้างภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และในปี 2517 และ 2519 ขจร พริ้งจำรัส (ขจร, 2517) และอำไพ สรรพช่าง (อำไพ, 2519) ได้ทำการ ศึกษาถึงความสามารถในการเรียนภาษาของนักเรียนหญิงและชายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายสามัญ และสายอาชีพตามลำดับ และพบว่าความสามารถของนักเรียนหญิงและชายในด้าน โครงสร้างภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ในระดับอุดมศึกษา กุสุมา มานสุนทร (กุสุมา, 2518) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการอ่านและการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย และพบว่า คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับกลาง นักศึกษา ชายและนักศึกษาหญิงมีความสามารถในการอ่านและการเขียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตาม มีการวิจัยอีกหลายเรื่องพบว่าความสามารถในการเรียนภาษาของ นักเรียนเพศหญิงและเพศชายแตกต่างกัน กล่าวคือนักเรียนหญิงมีความสามารถในทางภาษาสูงกว่า นักเรียนชาย เช่น ในระดับประถมศึกษา ณรงค์ พุทธรักษา (ณรงค์, 2514) พบว่านักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 3 และ 5 มีสัมฤทธิ์ผล ในการเรียนคำศัพท์ ไวยากรณ์ การอ่าน และการฟังสูงกว่านักเรียนชายที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ในปีเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ

ในระดับมัธยมศึกษา ในปี 2525 ไกรคุง อนันตกุล (ไกรคุง, 2525) ได้ศึกษาและ พบว่านักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสัมฤทธิ์ผลทางโครงสร้างภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญ และในปี 2526 ประทุม เจริญผล (ประทุม, 2526) ก็ได้ศึกษาและพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ในเขตการศึกษา 5 ที่เป็นเพศหญิงมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษสูง กว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับในระดับอุดมศึกษา ดวงเดือน สุวัตถ์ และเพ็ญศิริ เอกนิยม (ดวงเดือน และเพ็ญศิริ, 2519) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็น เครื่องมือสอนไวยากรณ์และทักษะการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นอุดมศึกษาตอนต้น และพบว่าสัมฤทธิ์ผล ในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสูงกว่านิสิตชายอย่างมี นัยสำคัญ

จ. คณะกับความสามารถทางภาษา

จากการศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง พบว่าได้มีการวิจัยเกี่ยวกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตต่างคณะกัน เช่น ในปี 2524 พิชนี้อย์ สรรคบุรานุรักษ์ และ วาวแหว โรงสะอาด (พิชนี้อย์ และ วาวแหว, 2524) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และพบว่าความสามารถในการอ่านของนักศึกษาแต่ละคณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาคณะอักษรศาสตร์มีความสามารถสูงสุด รองลงมาคือนักศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์ และต่ำสุดได้แก่นักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์

จากการศึกษาของ ปราณี วาณิชเจริญ (ปราณี, 2526) ในปี 2526 เกี่ยวกับการเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการอ่านและใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จาก 4 คณะ คือ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ การศึกษาศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และพบว่านักศึกษามีความสามารถด้านการอ่านและใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ นักศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีความสามารถใกล้เคียงกันและสูงกว่าความสามารถของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ ซึ่งมีความสามารถทางภาษาด้านการอ่านและการใช้ภาษาใกล้เคียงกัน

ในปี 2527 สถาบันภาษาได้ให้บริการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรายวิชาพื้นฐาน 1 และ 2 แก่นิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวม 15 คณะ และให้บริการการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านแก่นิสิต 7 คณะคือ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ จากการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับระดับความสามารถของนิสิต โดยศึกษาจากผลการสอบรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 ในปีการศึกษา 2527 และรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านของนิสิต 7 คณะ ในปีการศึกษา 2528 ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ปรากฏว่าระดับความสามารถโดยเฉลี่ยของนิสิตคณะต่าง ๆ แตกต่างกัน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้ (คำนวณจากรายงานผลการสอบประจำภาคของสถาบันภาษา, 2527 และ 2528)

ตารางที่ 1 ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตคณะต่าง ๆ เมื่อวัดจาก GPA ของ สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 ในปี 2527 และรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน ในปี 2528

ที่	คณะ	จำนวนนิสิตในแต่ละรายวิชา			FE I*		FE II*		EAP **		X	
		FE I	FE II	EAP	X ลำดับที่	X ลำดับที่	X ลำดับที่	X ลำดับที่				
1	วิทยาศาสตร์	346	336	293	2.800	4	2.880	2	2.511	2	8.191	2
2	สถาปัตยกรรมศาสตร์	98	95	98	2.785	5	2.505	6	2.469	4	7.759	6
3	พาณิชยศาสตร์ฯ	493	483	490	3.127	1	3.093	1	2.318	6	8.538	1
4	นิเทศศาสตร์	123	121	124	3.000	2	2.702	4	2.395	5	8.097	3
5	รัฐศาสตร์	259	250	256	2.741	6	2.632	5	2.492	3	7.865	5
6	นิติศาสตร์	157	164	173	2.388	7	2.323	7	1.774	7	6.485	7
7	เศรษฐศาสตร์	144	143	148	2.847	3	2.713	3	2.527	1	8.087	4

- * นิสิตทั้งหมดสอบแบบทดสอบเดียวกันทั้งกลางภาคและปลายภาคและใช้เกณฑ์ในการให้เกรดเกณฑ์เดียวกัน และมีนิสิตเข้าสอบทั้งหมด 15 คณะ
- ** นิสิตทั้งหมดสอบแบบทดสอบเดียวกันเฉพาะกลางภาคและสอบแบบทดสอบต่างกันปลายภาค โดยมีข้อกำหนดของแบบทดสอบ (test specifications) คล้ายคลึงกัน และใช้เกณฑ์ในการให้เกรดต่างกันและมีนิสิตเข้าสอบทั้งหมด 7 คณะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษจากผลสัมฤทธิ์ในการ
เรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านของนิสิตจากแต่ละ
คณะมีความแตกต่างกันพอสมควร ซึ่งอาจสังเกตจากพิสัยของระดับคะแนนเฉลี่ย (GPA) ของราย
วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 คือ $3.127 - 2.388 = 0.739$, รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2
คือ $3.093 - 2.323 = 0.770$ และรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านคือ $2.527 -$
 $1.774 = 0.753$ ข้อน่าสังเกตคือในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 นิสิตจาก
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี อยู่ในอันดับสูงสุด คณะวิทยาศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ อยู่ใน
อันดับรองลงมา ส่วนนิสิตในคณะนิติศาสตร์มีความสามารถทางภาษาต่ำที่สุดคืออันดับที่ 7 รองลงมา
คือคณะรัฐศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน
ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตกลุ่มเดียวกันนี้จะแตกต่างไปจากเดิม คือนิสิตคณะ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี อยู่ในระดับเกือบต่ำสุด โดยอยู่รองจากนิสิตคณะนิติศาสตร์ซึ่งยังคงอยู่
ในระดับต่ำสุดเช่นเดิม ขณะที่นิสิตจากคณะเศรษฐศาสตร์มีความสามารถสูงสุด

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านิสิตต่างคณะกันมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ผ่านการสอบรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน (EAP Reading) และได้ผ่านการสอบรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 (FE I และ FE II) มาแล้วมีจำนวนทั้งหมดรวม 1,533 คน

ผลวิจัย (Subjects)

ผลวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ตัวอย่างประชากรจากนิสิตดังกล่าว 7 คณะ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มวิชาดังนี้

กลุ่มวิทยาศาสตร์มี 1 คณะ คือ คณะวิทยาศาสตร์

กลุ่มมนุษยศาสตร์มี 1 คณะ คือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

กลุ่มสังคมศาสตร์มี 5 คณะ คือ คณะรัฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและผลวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มวิชา	คณะ	ประชากร	ผลวิจัย	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	296	80	27.02
มนุษยศาสตร์	สถาปัตยกรรมศาสตร์	98	29	29.59
สังคมศาสตร์	รัฐศาสตร์	265	84	31.70
	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	420	143	34.05
	เศรษฐศาสตร์	149	44	29.53
	นิเทศศาสตร์	125	36	28.80
	นิติศาสตร์	180	49	27.22
รวม		1,533	465	30.33

ผลวิจัยครั้งนี้ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling Technique) ประมาณ 30% จากประชากรของแต่ละคณะตามตารางประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ 1 ชุด และแบบสอบถามอีก 1 ชุด

แบบทดสอบ

แบบทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย เนื้อเรื่อง 3 เรื่อง (Text A, Text B, Text C) และแต่ละเรื่องมีคำถาม 15 ข้อ ลักษณะคำถามถูกกำหนดตามเนื้อเรื่องที่อ่าน คำถามที่วัดความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำมีจำนวน 15 ข้อ คำถามที่วัดความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารมีจำนวน 25 ข้อ และคำถามที่วัดความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์มี 5 ข้อ ดังรายละเอียดในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 3 รายละเอียดของคำถามในแบบทดสอบ

เรื่อง	ระดับทักษะ	ระดับถ้อยคำ	ระดับสื่อสาร	ระดับวิจารณ์
Text A		4	9	2
Text B		6	8	1
Text C		5	8	2
รวม		15	25	5

เนื้อเรื่องที่ใช้เป็นแบบทดสอบ ผู้วิจัยพยายามคัดเลือกเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนิสิตชั้นปีที่ 2 ทั้งนี้โดยให้ Text A มีเนื้อหาไปทางด้านวิทยาศาสตร์ Text B ทางด้านมนุษยศาสตร์ และ Text C ทางด้านสังคมศาสตร์ เพื่อมิให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่างนิสิตในแต่ละสาขา

แบบทดสอบที่ทดสอบทักษะการอ่านระดับถ้อยแถลง ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ
ความหมายของคำศัพท์
การเข้าใจข้อความที่มีรูปโครงสร้างเปลี่ยนไป
การอ้างอิงถึง

แบบทดสอบที่ทดสอบทักษะการอ่านระดับสื่อสาร ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ
ใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง
รายละเอียดที่สนับสนุนใจความสำคัญของเรื่อง
การเข้าใจเหตุและผลที่ผู้เขียนเขียนไว้ชัดเจน

แบบทดสอบที่ทดสอบทักษะการอ่านระดับวิจารณ์ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ
การหาเหตุผลที่ผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ชัดเจน
การสรุปความเห็น
การประเมินความคิดเห็นของผู้เขียน

การทดสอบเครื่องมือ

แบบทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ

1. ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองสอบ โดยมีจุดประสงค์ดังนี้คือ
 - 1.1 เพื่อพิจารณาข้อบกพร่องต่าง ๆ ของแบบทดสอบ
 - 1.2 เพื่อพิจารณาระดับความยากง่าย (Degree of Difficulty = p) ของข้อทดสอบ
 - 1.3 เพื่อพิจารณาอำนาจจำแนก (Degree of Discrimination = r) ของข้อทดสอบ
 - 1.4 เพื่อทดสอบความเหมาะสมของเวลาที่กำหนดใช้ในการตอบแบบทดสอบ

2. กลุ่มตัวอย่างพลวิจัยในการทดสอบแบบทดสอบนี้ เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 2 จากคณะต่าง ๆ จำนวน 97 คน โดยผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากอาจารย์ประจำกลุ่มของนิสิตในการขอเวลาในช่วงเรียนซึ่งมี 2 คาบติดต่อกันสำหรับให้นักนิสิตตอบแบบทดสอบ
3. ในการทดลองแบบทดสอบนี้ ผู้วิจัยได้คุมสอบด้วยตนเองและให้นักนิสิตตอบแบบทดสอบครั้งละ 1 กลุ่ม และใช้เวลาสอบทั้งหมดกลุ่มละประมาณ 2 ชั่วโมง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเวลาในการสอบจริงไว้เป็นเวลา 2 ชั่วโมง
4. ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่นิสิตทำถูกต้องข้อละ 1 คะแนน และข้อที่ทำผิดหรือเว้นไม่ตอบให้ 0 คะแนน
5. ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แบบทดสอบโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ แบบประเพณีนิยม โดยอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์
6. ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบทดสอบบางข้อที่มีระดับความยากง่ายที่ไม่เข้าอยู่ในเกณฑ์ .20-.80 และค่าอำนาจจำแนกน้อยกว่า .20 และได้ให้อาจารย์เจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม แล้วจึงนำไปทดสอบจริง
7. จากการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบนี้ครั้งสุดท้ายก่อนนำมาใช้จริง ปรากฏว่าค่าความเที่ยงอยู่ในระดับ 0.774

แบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้จัดสร้างแบบสอบถามขึ้นเพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับนิสิตในด้านเพศ อายุ ทัศนคติ และแรงจูงใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

1. ติดต่ออาจารย์ประจำกลุ่มรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านเป็นจำนวนทั้งสิ้น 16 กลุ่ม เพื่อขอความร่วมมือในการจัดนิสิตไปสอบตามวันและเวลาที่กำหนดโดยผู้วิจัยเป็นผู้คุมสอบเอง
2. ในการคุมสอบ ผู้วิจัยได้ขอให้อาจารย์ผู้สอนประจำกลุ่มคุมสอบเองในกรณีที่ผู้วิจัยไม่สามารถไปคุมสอบด้วยตัวเองได้ เพราะเวลาสอบตรงกัน

3. การสอบใช้เวลาเต็ม 2 ชั่วโมงทุกกลุ่ม ตามเวลาที่ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปลองหาความเหมาะสมในการตอบแบบทดสอบแล้ว
4. หลังจากตอบแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ให้นำผลตอบแบบสอบถามแล้วส่งคืนอาจารย์ที่คุมสอบก่อนออกจากห้องสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ใช้โปรแกรม Lotus 123 วิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของข้อสอบโดยใช้สูตร KR - 21
2. หาค่าสหสัมพันธ์โดยวิธี Pearson Correlation เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (inter-correlation) ของข้อสอบทุกส่วน
3. ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) เพื่อศึกษาค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรพยากรณ์ (predictor variables) ต่อตัวแปรเกณฑ์ (criterion variable) และเพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาเปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านกลุ่มคณะ คณะ และเพศ ทำให้การอ่านภาษาอังกฤษใน 3 ระดับคือ ระดับถ้อยโณ ระดับสื่อสาร และระดับวิจารณ์ มีความแตกต่างกันหรือไม่
 - 1.1 เปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านกลุ่มคณะ ทำให้นิสิตมีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยโณแตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มคณะกับความสามารถของนิสิตในการอ่านระดับถ้อยโณ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	91.6417	2	45.8209	7.9297*
ภายในกลุ่ม	2669.6142	462	5.7784	
รวม	2761.2559	464		

* $p < .05$

X กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ 7.3625 X กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ 8.8276

X กลุ่มคณะสังคมศาสตร์ 8.4944

จากตารางที่ 4 แสดงว่าความแปรปรวนของคะแนนในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับถ้อยโณของผู้สอบจาก 3 กลุ่มคณะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตแต่ละกลุ่มคณะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับถ้อยโณไม่เท่ากัน และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบด้วยวิธี Tukey-B แล้ว เมื่อกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 8.8276 กลุ่มคณะสังคมศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 8.4944 และกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ 7.3625 ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 5 ต่อไปนี้

1.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำระหว่าง 3 กลุ่มคณะ

ตารางที่ 5 แสดงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำของนิสิต โดยแยกตามกลุ่มคณะ

กลุ่ม	X	1	3	2
1 วิทยาศาสตร์	7.3625			
3 สังคมศาสตร์	8.4944	*		
2 มนุษยศาสตร์	8.8276	*		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 5 แสดงว่านิสิตกลุ่มมนุษยศาสตร์มีความสามารถในการอ่านในระดับถ้อยคำต่างจากนิสิตกลุ่มสังคมศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นิสิตกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำสูงกว่านิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

1.3 เปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านกลุ่มคณะ ทำให้ความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารแตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มคณะกับความสามารถของนิสิตในการอ่านระดับสื่อสาร

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	53.6264	2	26.8132	2.2805**
ภายในกลุ่ม	5431.9650	462	11.7575	
รวม	5485.5914	464		

** $p > .05$

X กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ 14.5500 X กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ 15.9655

X กลุ่มคณะสังคมศาสตร์ 15.2893

จากตารางที่ 6 แสดงว่าความแปรปรวนของคะแนนในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารของผู้สอบจากกลุ่มคณะต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่านิสิตกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และนิสิตกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ มีความสามารถไม่แตกต่างกันในการใช้ภาษาอังกฤษระดับสื่อสาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 เปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านกลุ่มคณะ ทำให้ความสามารถในการอ่านในระดับ
วิจารณ์แตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มคณะกับความสามารถของนิสิต
ในการอ่านระดับวิจารณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1.5483	2	.7742	.5460**
ภายในกลุ่ม	655.0108	462	1.4178	
รวม	656.5591	464		

** p > .05

X กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ 2.7875 X กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ 2.9310

X กลุ่มคณะสังคมศาสตร์ 2.9410

จากตารางที่ 7 แสดงว่าความแปรปรวนของคะแนนในด้านความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ของผู้สอบจากกลุ่มคณะต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่า นิสิตกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และนิสิตกลุ่ม
คณะสังคมศาสตร์ มีความสามารถไม่แตกต่างกันในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.5 เปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านคะแนน ทำให้ความสามารถในการอ่านในระดับถ้อยคำ
แตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนกับความสามารถของนิสิตใน
การอ่านระดับถ้อยคำ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	344.8198	6	57.4700	10.8926*
ภายในกลุ่ม	2416.4361	458	5.2761	
รวม	2761.2559	464		

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่าความแปรปรวนของคะแนนในด้านความสามารถของนิสิตใน
การอ่านภาษาอังกฤษระดับถ้อยคำของผู้สอบจาก 7 คณะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ซึ่งแสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตแต่ละคณะมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับถ้อยคำ
ไม่เท่ากัน และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบด้วยวิธี Tukey-B แล้ว
เมื่อคณะนิติศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 6.8980 คณะวิทยาศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 7.3625 คณะ
เศรษฐศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 7.8182 คณะรัฐศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 8.5595 คณะพาณิชย-
ศาสตร์และการบัญชีได้คะแนนเฉลี่ย 8.8042 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 8.8276
และคณะนิเทศศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 10.1111 ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 9 ต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.6 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำของนิสิตแต่ละคณะ

ตารางที่ 9 แสดงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำของนิสิต โดยแยกตามคณะ

คณะ	X	5	1	3	6	7	2	4
5 นิติศาสตร์	6.8980							
1 วิทยาศาสตร์	7.3625							
3 เศรษฐศาสตร์	7.8182							
6 รัฐศาสตร์	8.5595	*	*					
7 พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	8.8042	*	*					
2 สถาปัตยกรรมศาสตร์	8.8276	*	*					
4 นิเทศศาสตร์	10.1111	*	*	*	*	*		

* $p < 0.05$

สรุปผลการวิเคราะห์ความสามารถของนิสิตในการอ่านภาษาอังกฤษระดับการถ้อยคำเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างคณะแล้ว ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้คือ

นิสิตคณะรัฐศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำสูงกว่านิสิตคณะนิติศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์

นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำสูงกว่านิสิตคณะนิติศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์

นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำสูงกว่านิสิตคณะนิติศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์

นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำสูงกว่านิสิตคณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยคำสูงกว่านิสิตคณะต่าง ๆ ยกเว้นคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และสูงที่สุด

นิสิตคณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยแถลงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

นิสิตคณะรัฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับถ้อยแถลงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จากการทำข้อสอบวัดระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับถ้อยแถลง ปรากฏว่านิสิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือนิสิตคณะนิติศาสตร์ได้คะแนน 10.111 แสดงว่านิสิตคณะนิติศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับถ้อยแถลงสูงกว่านิสิตคณะอื่น นิสิตที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับถ้อยแถลง เป็นลำดับสองคือนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 8.827 นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 8.804 ซึ่งแสดงว่ามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับถ้อยแถลงเป็นลำดับที่ 3 นิสิตที่มีความสามารถลำดับที่ 4 คือคณะรัฐศาสตร์ ส่วนนิสิตที่มีความสามารถลำดับที่ 5 คือนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์

1.7 เปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านคณะ ทำให้ความสามารถในการอ่านในระดับสื่อสารแตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคณะกับความสามารถของนิสิตในการอ่านระดับสื่อสาร

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	741.2256	6	123.5376	11.9258 *
ภายในกลุ่ม	4744.3658	458	10.3589	
รวม	5485.5914	464		

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 แสดงว่าความแปรปรวนของคะแนนในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารของผู้สอบจาก 7 คณะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตแต่ละคณะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับสื่อสารไม่เท่ากัน และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบโดยวิธี Tukey-B

แล้ว เมื่อคณะนิติศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 13.2245 คณะรัฐศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 14.0714 คณะเศรษฐศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 14.5000 คณะวิทยาศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 14.5500 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 15.9655 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีได้คะแนนเฉลี่ย 16.5035 และคณะนิเทศศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 17.0833 ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 11 ต่อไปนี้

1.8 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารของนิสิตแต่ละคณะ

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารของนิสิต โดยแยกตามคณะ

คณะ	X	5	6	3	1	2	7	4
5 นิติศาสตร์	13.2245							
6 รัฐศาสตร์	14.0714							
3 เศรษฐศาสตร์	14.5000							
1 วิทยาศาสตร์	14.5500							
2 สถาปัตยกรรมศาสตร์	15.9655	*						
7 พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	16.5035	*	*	*	*			
4 นิเทศศาสตร์	17.0833	*	*	*	*			

สรุปผลการวิเคราะห์ความสามารถของนิสิตในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสาร เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างคณะแล้ว ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้คือ

นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารสูงกว่านิสิตคณะนิติศาสตร์

นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะนิเทศศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารสูงกว่านิสิตคณะนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

นิสิตคณะนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จากการทำข้อสอบวัดระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสาร ปรากฏว่านิสิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือคณะนิเทศศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 17.0833 แสดงว่านิสิตคณะนิเทศศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสารสูงกว่านิสิตคณะอื่น นิสิตที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสารเป็นลำดับสองคือนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 16.5035 นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 15.9655 ซึ่งมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับสื่อสารเป็นลำดับที่ 3 ส่วนนิสิตที่มีความสามารถลำดับที่ 4 คือ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ มีความสามารถในระดับสื่อสารใกล้เคียงกัน

1.9 เปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านคณะ ทำให้การอ่านในระดับวิจารณ์แตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคณะกับความสามารถของนิสิตในการอ่านระดับวิจารณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	35.8855	6	5.9809	4.4134 *
ภายในกลุ่ม	620.6737	458	1.3552	
รวม	656.5591	464		

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 แสดงว่าความแปรปรวนของคะแนนในด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับวิจารณ์ของผู้สอบจาก 7 คณะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตแต่ละคณะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ไม่เท่ากัน และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบโดยวิธี Tukey-B แล้ว เมื่อคณะนิติศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 2.4082 คณะวิทยาศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 2.7875 คณะเศรษฐศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 2.8182 คณะรัฐศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 2.8452 คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 2.9310 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีได้คะแนนเฉลี่ย 3.0420 และคณะนิติศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 3.6389 ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 13 ต่อไปนี้

1.10 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนิสิตแต่ละคณะ

ตารางที่ 13 แสดงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนิสิต โดยแยกตามคณะ

คณะ	X	5	1	3	6	2	7	4
5 นิติศาสตร์	2.4082							
1 วิทยาศาสตร์	2.7875							
3 เศรษฐศาสตร์	2.8182							
6 รัฐศาสตร์	2.8452							
2 สถาปัตยกรรมศาสตร์	2.9310							
7 พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	3.0420	*						
4 นิเทศศาสตร์	3.6389	*	*	*	*	*	*	*

สรุปผลการวิเคราะห์ความสามารถของนิสิตในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างคณะแล้ว ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ

นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์สูงกว่านิสิตคณะนิติศาสตร์

นิสิตคณะนิติศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์สูงกว่านิสิตคณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

นิสิตคณะนิติศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์สูงกว่านิสิตคณะต่าง ๆ และสูงที่สุด

ความสามารถของนิสิตในการอ่านระดับวิจารณ์ของคณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จากการทำข้อสอบวัดระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ ปรากฏว่านิสิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 3.6389 แสดงว่านิสิตคณะนิเทศศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์สูงกว่านิสิตคณะอื่น นิสิตที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์เป็นลำดับสองคือนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 3.0420 ส่วนนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ใกล้เคียงกันและเป็นอันดับที่ 3

1.11 เปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านเพศ ทำให้ความสามารถในการอ่านในระดับ
ถ่ายโอนแตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่านระดับ
ถ่ายโอน เมื่อแยกตามเพศ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	9.1759	1	9.1759	1.5437
ภายในกลุ่ม	2752.0800	463	5.9440	
รวม	2761.2559	464		

$p > .05$ \bar{X} ชาย = 8.1412 \bar{X} หญิง = 8.4306

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับ
ถ่ายโอน เมื่อจำแนกตามเพศ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง
แสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับถ่ายโอนไม่แตกต่างกัน

1.12 เปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านเพศ ทำให้ความสามารถในการอ่านในระดับสื่อสารแตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่านระดับสื่อสารเมื่อแยกตามเพศ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	23.8765	1	23.8765	2.0241
ภายในกลุ่ม	5461.7149	463	11.7964	
รวม	5485.5914	464		

$$p > .05 \quad X \text{ ชาย} = 14.9153 \quad X \text{ หญิง} = 15.3819$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสาร เมื่อจำแนกตามเพศ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสารไม่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.13 เปรียบเทียบว่าตัวแปรด้านเพศ ทำให้ความสามารถในการอ่านในระดับวิจารณ์แตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์เมื่อแยกตามเพศ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	.5513	1	.5513	.3891
ภายในกลุ่ม	656.0078	463	1.4169	
รวม	656.5591	464		

$p > .05$ \bar{X} ชาย = 2.8701 \bar{X} หญิง = 2.9410

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ เมื่อจำแนกตามเพศ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตชายและนิสิตหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ไม่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 และ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน

ตารางที่ 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 เกรดรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 คะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน และเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน

เกรด/คะแนนรายวิชาต่าง ๆ	เกรด/คะแนนรายวิชาต่าง ๆ		
	FEGRD	EAP	EAPGRD
FE	0.740*	0.480*	0.476*
FEGRD		0.476*	0.500*
EAP			0.747*
EAPGRD			-

* $p < 0.05$

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เกรดรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์กับคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านมากที่สุดคือร้อยละ 55.80 ($0.747^2 \times 100$) และมีความสัมพันธ์กับคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานค่อนข้างต่ำมากคือร้อยละ 22.66 ส่วนเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานปานกลางคือร้อยละ 54.76 และมีความสัมพันธ์กับคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านค่อนข้างต่ำมากคือร้อยละ 22.66 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานกับเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านมีเพียงร้อยละ 25.00 ซึ่งเมื่อเทียบแล้วปรากฏว่าต่ำกว่าความสัมพันธ์ของคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานกับคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์ร้อยละ 23.04 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนต่าง ๆ มีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่

จากตารางที่ 17 แสดงว่าสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านในระดับต่ำมาก กล่าวคือคะแนนมีความสัมพันธ์กันประมาณร้อยละ 23 ($0.480^2 \times 100$) เท่านั้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน
กับการอ่านภาษาอังกฤษใน 3 ระดับคือ ระดับถ่ายโอน ระดับสื่อสาร และระดับวิจารณ์

ตารางที่ 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา
การอ่านกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับถ่ายโอน สื่อสาร
และวิจารณ์

คะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับรายวิชา / ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
คะแนนการสอบวัดระดับความสามารถในการ
ใช้ภาษาอังกฤษ

	ถ่ายโอน	สื่อสาร	วิจารณ์
EAP	0.356*	0.361*	0.179
ถ่ายโอน	-	0.474*	0.387*
สื่อสาร		-	0.380*
วิจารณ์			-

* $p < .05$

ผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน
และคะแนนการสอบวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษพบว่า คะแนนผลการสอบรายวิชา
ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับ
สื่อสารมากที่สุดแต่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = .361$) และมีความสัมพันธ์กับระดับความสมารถ
ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์น้อยที่สุดและอยู่ในระดับต่ำมาก ($r = .179$) ความสัมพันธ์
เหล่านี้ต่างก็มีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) แต่อยู่ในระดับต่ำถึงค่อนข้างต่ำมากคือ มีพิสัยระหว่าง
0.474 ถึง 0.179 เท่านั้น ซึ่งแสดงว่าโดยทั่วไปแล้วในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขา
วิชาการอ่านนั้น ความสามารถในการอ่านของนิสิตในระดับต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก
กล่าวคือสัมพันธ์กันร้อยละ 3.20 ถึง 22.46 เท่านั้น

4. เปรียบเทียบความสามารถของนิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มมนุษยศาสตร์ และกลุ่มสังคมศาสตร์
ในด้านการอ่านรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับสาขาวิชาการอ่านของนิสิต 3 กลุ่มคณะ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	853.9957	2	426.9978	4.7909*
ภายในกลุ่ม	41176.2445	462	99.1261	
รวม	42030.2452	464		

$p < .05$

X กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ 47.7250 X กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ 51.3793
X กลุ่มคณะสังคมศาสตร์ 46.0843

จากตารางที่ 19 แสดงว่าความแปรปรวนเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับสาขาวิชาการอ่านของนิสิต 3 กลุ่มคณะคือ วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตต่างกลุ่มคณะกันมีความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านไม่เท่ากัน และจากการทดสอบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านด้วยวิธี Tukey-B แล้ว เมื่อ
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 47.7250 กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 51.3793
และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 46.0843 ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 20 ต่อไปนี้

ตารางที่ 20 แสดงความแตกต่างของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ
สาขาวิชาโดยแยกตามกลุ่มคณะ

กลุ่ม	X	3	1	2
3 สังคมศาสตร์	46.0843			
1 วิทยาศาสตร์	47.7250			
2 มนุษยศาสตร์	51.3793	*		

จากตารางที่ 20 แสดงว่านิสิตกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านต่างจากกลุ่มคณะสังคมศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านมากกว่านิสิตกลุ่มคณะสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. การศึกษาถึงความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ ทักษะคิด ภูมิหลังของผู้เรียน กิจกรรมที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ต่อการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน

ตารางที่ 21 แสดงตัวแปรที่มีผลต่อการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน

ตัวแปร	b	BETA	p
อายุ	-1.366216	-.126058	.0103*
คะแนนเฉลี่ย	.602035	.123652	.0117*
การไปต่างประเทศ	-2.860997	-.123717	.0118*
ค่าคงที่ (a)	76.892012		

* $p < .05$

จากการคำนวณโดยใช้วิธี Stepwise ปรากฏผลว่ามีตัวแปร 3 ตัว ที่มีผลต่อการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน คือ อายุ คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษชั้น ม.ศ 5 และการไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนตัวแปรอื่น ๆ คือแรงจูงใจ การใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะคิด จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ เพศ ชนิดของโรงเรียนมัธยมและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษต่าง ๆ มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ในจำนวนตัวแปร 3 ตัวที่มีผลต่อการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน ปรากฏว่าตัวแปรที่มีผลมากที่สุดคือ อายุ (-.1260) รองลงมาคือการไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมาย (-.1237) และสุดท้ายคือคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลาย (.1236) ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสามดังกล่าวที่มีผลต่อการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน สามารถที่จะเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

ก. กรณีคะแนนมาตรฐาน

$$y' = b_1 X_1 + b_2 X_2 + b_3 X_3$$

$$y' = (-.1260X_1) + .1236X_2 + (-.1237X_3)$$

ในเมื่อ	X_1	=	คะแนนมาตรฐานของอายุ
	X_2	=	คะแนนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมปลาย
	X_3	=	คะแนนมาตรฐานของการไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ สื่อความหมาย
	y	=	คะแนน EAP โดยประมาณ

ข. กรณีคะแนนดิบ

$$y' = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + b_3 X_3$$

$$y' = 76.892 + (-1.336X_1) + .6020X_2 + (-.2860X_3)$$

ในเมื่อ	X_1	=	อายุจริง
	X_2	=	คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลาย
	X_3	=	จำนวนครั้งในการไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ สื่อความหมาย
	y'	=	คะแนน EAP โดยประมาณ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยอมรับว่าเป็นภาษาสากลและใช้กันแพร่หลายในการสื่อสารคมนาคมระหว่างประเทศ ในการเผยแพร่ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในประเทศไทยมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการติดต่อกับต่างประเทศไม่ว่าเป็นทางด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา ตลอดจนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทในชีวิตประจำวันในรูปแบบของการเผยแพร่ข่าวสาร ภาษาอังกฤษจึงเป็นวิชาหนึ่งที่อยู่ในหลักสูตรของการศึกษาของประเทศไทย ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา

อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเน้นทักษะการอ่าน เพราะเป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาบังคับ 6 หน่วยกิต คือรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 โดยเน้นทักษะเรียนตามความสามารถของตนเอง และเน้นทักษะการอ่านทั้งสองรายวิชา เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และปูพื้นฐานสำหรับนิสิตที่ต้องเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านใน 7 คณะ คือ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของตัวแปรด้านกลุ่มคณะ คณะ เพศของผู้เรียน ที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษใน 3 ระดับคือ ระดับถ่ายโอน (Transfer) ระดับสื่อสาร (Communication) และระดับวิจารณ์ (Criticism)
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ ทักษะคิด ภูมิหลังของผู้เรียน กิจกรรมที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 3 ระดับ
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถของนิสิตกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ ในด้านการอ่านรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานกับภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

ก. ตัวแปรต้น ได้แก่

1. สัมฤทธิ์ผลรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2
2. สัมฤทธิ์ผลรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน
3. กลุ่มคณะ
4. คณะ
5. แรงจูงใจ
6. ทักษะ
7. เพศ
8. ภูมิหลังของผู้เรียน เช่น อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คณะแผนกเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลาย การเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ การไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมาย

ข. ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่านระดับสื่อสาร
2. ความสามารถในการอ่านระดับถ่ายโอน
3. ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์

ประชากรและพลวิจัย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และ คณะเศรษฐศาสตร์ ที่ผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 และรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านแล้ว

ส่วนพลวิจัยนั้น ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างของนิสิตที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย เป็นจำนวนร้อยละ 30 ของนิสิตแต่ละคณะ เป็นจำนวนทั้งหมด 465 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ 1 ชุด ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกคำตอบ ประกอบด้วยเนื้อเรื่อง 3 เรื่อง (Text A, B และ C) แต่ละเรื่องมีคำถาม 15 ข้อ ลักษณะของคำถามถูกกำหนดตามเนื้อเรื่องที่อ่าน คำถามที่วัดทักษะการอ่านระดับถ้อยคำมีจำนวน 10 ข้อ คำถามที่วัดทักษะการอ่านขั้นสูงมีจำนวน 10 ข้อ และคำถามที่วัดทักษะการอ่านขั้นวิจารณ์มี 5 ข้อ เนื้อเรื่องที่ใช้เป็นแบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของนิสิต

แบบทดสอบปรนัยมีคุณภาพในระดับดี คือมีความยากง่ายโดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง อำนาจจำแนกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และมีค่าความเที่ยงค่อนข้างสูง ($KR_{2p} = 0.774$) ส่วนความตรงเชิงเนื้อหาตรวจสอบแล้ว โดยอาจารย์ชาวต่างประเทศผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบทดสอบทางภาษาอังกฤษ

2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามสำคัญ 3 ส่วนคือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม ข้อมูลเพื่อการประเมินทัศนคติและแรงจูงใจและข้อมูลเกี่ยวกับการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่ออาจารย์ประจำกลุ่มรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านเป็นจำนวนทั้งสิ้น 16 กลุ่ม เพื่อขอความร่วมมือในการจัดนิสิตไปสอบตามวันและเวลาที่กำหนดโดยผู้วิจัยเป็นผู้คุมสอบเอง
2. ในการคุมสอบ ผู้วิจัยได้ขอให้อาจารย์ผู้สอนประจำกลุ่มคุมสอบเองในกรณีที่ผู้วิจัยไม่สามารถคุมสอบด้วยตัวเองได้ เพราะเวลาสอบตรงกัน
3. การสอบใช้เวลาเต็ม 2 ชั่วโมงทุกกลุ่ม ตามเวลาที่ผู้วิจัยได้นำข้อสอบไปทดสอบหาความเหมาะสมในการทำข้อสอบ
4. หลังจากทำแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ให้นิสิตตอบแบบสอบถาม
5. เก็บข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาของนิสิตแต่ละคนจากฝ่ายวิชาการและงานทะเบียนและประมวลผลของสถาบันภาษา
6. รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์ผลการวิจัยโดยคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลอาศัยคอมพิวเตอร์ชื่อ SPSS เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของข้อสอบโดยใช้สูตร KR-21 หาค่าสหสัมพันธ์โดยวิธี Pearson Correlation การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) เป็นต้น

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. นิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต้นไม่เท่ากัน กล่าวคือนิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านระดับต้นต่างจากนิสิตกลุ่มคณะสังคมศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญ และนิสิตกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์มีความสามารถในการอ่านระดับต้นต่ำกว่านิสิตทั้ง 2 กลุ่มคณะ
2. นิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสารแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
3. นิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
4. นิสิตคณะนิเทศศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต้นสูงที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะรัฐศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนนิสิตคณะอื่น ๆ มีความสามารถในการอ่านต้นใกล้เคียงกันและเป็นอันดับที่ 5
5. นิสิตคณะนิเทศศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสารสูงที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีตามลำดับ ส่วนนิสิตคณะอื่น ๆ มีความสามารถในการอ่านสื่อสารใกล้เคียงกันและเป็นอันดับที่ 4
6. นิสิตคณะนิเทศศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์สูงที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ส่วนนิสิตคณะอื่น ๆ มีความสามารถในการอ่านวิจารณ์ใกล้เคียงกันและเป็นอันดับที่ 3
7. นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับต้นสื่อสาร และระดับวิจารณ์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

8. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานการอ่าน 2 และสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

9. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสารสูงสุด และมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์ต่ำที่สุด

10. นิสิตกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน สูงกว่านิสิตกลุ่มคณะสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

11. อายุ การไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมาย และคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลายของนิสิตในคณะต่าง ๆ มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

ก. เหตุใดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับสื่อสารและวิจารณ์ในกลุ่มคณะต่าง ๆ จึงไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยเชื่อว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้อาจเกิดจากเหตุต่อไปนี้

1. เนื่องจากลักษณะของบทเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 และรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านเน้นการอ่านในระดับสื่อสาร ดังนั้นนิสิตจึงมีความสามารถในการตอบแบบทดสอบได้ใกล้เคียงกัน

2. จำนวนข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์มีน้อยเนื่องจากเป็นข้อสอบที่ถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ดังนั้นจึงทำให้การแยกแยะความสามารถของนิสิตเป็นไปได้น้อย

ข. เหตุใดสัมฤทธิ์ผลของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 กับสัมฤทธิ์ผลของรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านในระดับต่ำ

ผู้วิจัยเชื่อว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้อาจเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้

1. เนื่องจากวัตถุประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 เน้นหน้าที่ (functions) ของภาษา ในขณะที่วัตถุประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านเน้นเนื้อหา (Content) เป็นหลัก

2. นิสิตแต่ละคณะที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน ใช้ข้อสอบเดียวกันในการสอบกลางภาค แต่ใช้ข้อสอบคนละชุดในการสอบปลายภาค โดยมีตารางกำหนดลักษณะเฉพาะของข้อสอบเหมือนกัน โดยเน้นเนื้อหาที่ตรงกันแต่ละสาขาวิชา ทำให้ข้อสอบของแต่ละคณะมีความแตกต่างกัน

3. วิธีการประเมินผล การวัดผลและเกณฑ์ในการตัดสินการให้เกรดของนิสิตที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านสำหรับปลายภาคในทุกคณะต่างกัน ในขณะที่เกณฑ์ในการตัดสินรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ของทุกคณะเป็นเกณฑ์เดียวกัน

ค. เหตุใดสัมฤทธิ์ผลรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์น้อยที่สุด

ผู้วิจัยเชื่อว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้อาจเกิดจากเหตุต่อไปนี้

1. นิสิตขาดการฝึกทักษะการอ่านระดับวิจารณ์ เพราะเนื้อเรื่องที่นิสิตเรียน เป็นเนื้อเรื่องที่ทำให้ข้อมูลตามความเป็นจริง หรือเป็นรายงาน ซึ่งไม่ต้องใช้ทักษะในการตีความ และวิจารณ์มาก

2. ลักษณะของเนื้อเรื่องที่ทำให้นิสิตอ่านมีข้อจำกัด กล่าวคือ เป็นเนื้อเรื่องที่ถูกกำหนดตามหัวข้อไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษาในแต่ละบท

3. ลักษณะของแบบทดสอบของทั้งรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านและข้อทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์แตกต่างกัน จำนวนข้อสอบที่วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับวิจารณ์มีจำนวนน้อยข้อ อาจจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในด้านการวิเคราะห์

ง. ทำไมภูมิหลังของผู้เรียนในเรื่อง อายุ คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลาย และการไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมาย จึงมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ

ผู้วิจัยเชื่อว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้อาจเกิดจากเหตุต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า อายุของนิสิตมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) แต่อยู่ในระดับต่ำมาก และ

เป็นค่าลบ กล่าวคือ $r_{xy} = -0.1260$ ซึ่งผลการวิจัยนี้คล้ายกับผลการวิจัยของ ประทุม เจริญผล (ประทุม, 2526) ซึ่งพบว่าอายุของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 สายสามัญศึกษา สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไม่มีนัยสำคัญ และงานวิจัยของ บุญนิจ พรพงศ์ (บุญนิจ, 2527) ซึ่งพบว่าอายุของนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในเชิงลบแต่ไม่มีนัยสำคัญ

2. คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมปลายของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านสูง เป็นเพราะว่าผู้เรียนเหล่านี้มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษดีอยู่แล้ว และมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งมีทัศนคติในการเรียนภาษาที่ดี จึงทำให้ผ่านการสอบรายวิชาภาษาอังกฤษได้ดี เมื่อมาเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน ทำให้ไม่มีปัญหาในการเรียน และสามารถทำคะแนนได้ดีด้วย

3. การไปต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) แต่อยู่ในระดับต่ำและเป็นค่าลบ กล่าวคือ $r_{xy} = -0.1237$

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ แต่ไม่พบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับผลของการไปต่างประเทศที่มีต่อการเรียนของนิสิต แต่จากการพบจากงานวิจัยครั้งนี้ สันนิษฐานว่าการไปต่างประเทศที่มีการใช้ภาษาอังกฤษนั้น นิสิตมีโอกาสดำเนินชีวิตประจำวันแต่ไม่ได้ใช้ภาษาที่ฝึกในห้องเรียนซึ่งเป็นทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีเนื้อหาไปทางวิชาการและเป็นภาษาเขียน และอาจคิดว่าความสามารถในการสื่อสารและประสบการณ์ที่ได้จากต่างประเทศพอเพียงที่จะติดตามบทเรียนโดยไม่ต้องฝึกฝนเพิ่มเติมอีก จึงทำให้มีความสัมพันธ์ในทางลบกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษการอ่านสำหรับสาขาวิชา

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1.1 ควรมีการวิจัยวัดความสามารถในการอ่านระดับสื่อสาร ถ่ายโชน และวิจารณ์ของนิสิตชั้นปีที่ 2 ในคณะอื่น ๆ ที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาด้วย เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนิสิต อันจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ควรมีการวิจัยวัดความสามารถในการอ่านระดับสื่อสาร ถ่ายโชน และวิจารณ์ของนิสิตมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ด้วย เพื่อทราบพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย

1.3 ควรมีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้กับนิสิตชั้นปีที่ 4 ที่จะจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย เพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบระหว่างคณะที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกชั้นปีกับคณะที่เรียนเฉพาะภาษาอังกฤษบังคับเท่านั้น

1.4 ถ้าจะมีการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านแต่ละระดับที่มีสัดส่วนเท่ากัน เพื่อได้ข้อมูลที่ถูกต้องและแม่นยำ

1.5 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ของการไปต่างประเทศกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่าน เพื่อให้แน่ใจว่ามีผลในทางลบจริงหรือไม่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอน

2.1 ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาการอ่านให้สอดคล้องและต่อเนื่องกัน เพื่อนิสิตจะได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ตามขั้นตอนของภาษา

2.2 ควรมีการยกระดับความรู้ความสามารถของนิสิตที่มีปัญหาทางด้าน การอ่านภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ โดยการเพิ่มเวลาในการเรียน หรือปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระดับผู้เรียน อีกทั้งหาวิธีการสอนที่เหมาะสมเพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

บรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร. อรุณรัตน์ งามวิจิตร (อรุณรัตน์.ง.)

ภาควิชาภาษาไทย, 2521

ศาสตราจารย์ ดร. สุนันท์ และ รุ่งโรจน์ วัฒนชัย (สุนันท์.ว.)

ภาควิชาภาษาไทย เป็นที่ปรึกษาและร่วมจัดทำวารสารภาษาไทยฉบับปฐมฤกษ์
ฉบับปฐมฤกษ์, 2521. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาภาษาและวัฒนธรรม
ไทยศึกษา, 2521.

บรรณานุกรม

- กฤษมา มานะสุนทร. "ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชามัธยมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- กัญดา ธรรมมงคล. "การสร้างแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเชิง วิจัย". รายงานการวิจัย, สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ไกรคุณ อนันตกุล. "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ขจร พริ้งจำรัส. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ กับความสามารถในการนำโครงสร้างนี้มาใช้ในการเรียน". วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2519.
- ชนิษฐา ราชพิบูลย์. "ความสามารถในการอ่านขั้นต้นความของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูนครปฐม". วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.
- จันทร์เพ็ญ อั้นตระกูล. "การศึกษาความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชามัธยมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- ณรงค์ พุทธิรักษา. "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512.
- ณัฐวิภา ๗ บัน. "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษใน ระดับถ่ายโอน สื่อสาร และวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงในวิทยาลัยครูภาคศึกษา 8". วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2521.
- ดวงเดือน สุวัฑดี และ เพ็ญศิริ เอกนิยม. "การเปรียบเทียบผลของการใช้ภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสอนไวยากรณ์และทักษะการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นอุดมศึกษา ตอนต้น". รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์- มหาวิทยาลัย, 2519.

- นิภา สนั่นอาดจิต. "การสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของหน่วยราชการและ
รัฐวิสาหกิจ". วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2523.
- นพรัตน์ สรวายสุวรรณ. "การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิจารณ์ของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง". วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.
- บุญนิจ พรพงศ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษของครูประจำการระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู
กลุ่มนครหลวง". วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527.
- ปฐม นิคมานนท์. "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่านแบบการรับรู้และการสร้าง
ความคิดรวบยอดของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2514.
- ประคินันท์ อุปรมัย. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีอนันต์, 2518.
- ประทุม เจริญผล. "องค์ประกอบบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับที่ 5 ในเขตการศึกษา 5".
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพื้นฐาน
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2526.
- ปราณี วาณิชเจริญธรรม. "การศึกษาพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษกับการอ่านและการใช้ภาษาอังกฤษ
ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2524".
รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2526.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. "วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์". กรุงเทพมหานคร :
ฟิงเกอร์ปรีน แอนด์ มีเดีย. 2535.
- พัชนี สรรคบุรานุรักษ์ และ วาวแวว ไร่สะอาด. "เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษทั่วไประหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และ
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร". รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร :
ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.
- รัตนา ประเสริฐสม. "การวิจัยความสามารถทางการอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
แบบทดสอบจิตวิทยาภาษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์". วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2514.

- วิลาวลัยย์ สมมาตร. "ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นต้นของความของนิสิตปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์". วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- อุษา กาญจนสถิตย์. "การสำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในวงการธุรกิจ". วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
- อุบล สุวรรณชัยรบ. "ความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษาฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย". วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
- อำไพ สรรพช่าง. "สัมฤทธิ์ผลในการเรียน โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- อำไพ อนันต์ตุงคาร. "สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน มหาวชิราวุธ". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- Adams, J.V and Ewing W.K. A Study of Student Attitudes toward English as a Second Language in Puerto Rico. (ERIC Document Reproduction Service : ED 057 695). 1971.
- Burmeister, Lou E. Reading Strategies for Secondary School Teachers. Menlo Park, California : Addison Wesley Publishing Company, Inc. 1974.
- Debyasuvarn, B. and Others. "Proposals for Improvement of English Instruction in Thailand". Bangkok : The English Language Center, 1971.
- Gardner, R.C. and Lambert, W.E. "Attitudes and Motivation : Their Roles in Second Language Acquisition". Teaching English to Speakers of Other Language Quarterly 2, 1968.

- Hancock, C.R. "Student Aptitude, Attitude, and Motivation", 127-55 in Dale L. Lange and Charles J. James, eds., Foreign Language Education : A Reappraisal. American Council on the Teaching of Foreign Language. Strokie, Ill. National Text-Book Co., 1972.
- Krashen, S.D. Second Language Acquisition and Second Language Learning. Oxford : Pergamon Pr., 1981.
- Pearson, D.P. and Johnson, D.D. Teaching Reading Comprehension New York : Holt Rinehart and Winston. 1978.
- Smith, N.B. Reading Instruction for Today's Children. New Jersey : Prentice-Hall, Inc. 1963.
- Stevens, Peter. "English as an International Language" English Teaching Forum Vol XXV, No. 4 October 1987.
- Thammongkol, K. "The English Reading Ability of Thai Undergraduate Students". Dissertation Abstracts International. 31, 8. : 1971 : 3910-A.
- Vallette, R.M. and Disick, R.S. Modern Language Performance Objectives and Individualization. New York : Harcourt Brace Javanovich, Inc. 1972.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
วิทยาเขต ๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ วิทยาเขต ๒

๒๕๖๕
๒๕๖๕

๒๕๖๕

๒๕๖๕

๒๕๖๕

๒๕๖๕

๒๕๖๕

๒๕๖๕

๒๕๖๕

๒๕๖๕

๒๕๖๕

๒๕๖๕

ภาคผนวก ก

สถาบันวิทยบริการ

กองส่งเสริมการศึกษาระดับปริญญาตรี

แบบสอบถามเพื่อการประเมินผลสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของ
นิสิตจุฬาฯ ชั้นปีที่ 2

ชื่อ _____ เลขประจำตัว _____

คณะ _____ กลุ่ม _____

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

1. ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วนทุกข้อ
2. คำตอบในแบบสอบถามนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อภาระการเรียน คณะสอนและตัวท่าน เป็นอย่างไรใด ขอให้ตอบให้ตรงกับความรู้สึกของท่านให้มากที่สุด
3. คำตอบของท่านจะได้รับการรักษาเป็นความลับ

ขอขอบคุณในความร่วมมือด้วยดีในการตอบแบบสอบถามนี้

ชื่อ นามสกุล _____

วิชาภาษาไทย

วิชาภาษาอังกฤษ

วิชาคณิตศาสตร์

วิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

8. อาชีพของมารดา

- รับราชการ
- ค้าขาย
- รัฐวิสาหกิจ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

9. เริ่มเรียนภาษาอังกฤษชั้น

- อนุบาล
- ป. 1
- ป. 3
- ป. 5 หรือ ม. 1
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

10. ท่านเคยเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศหรือไม่

- เคย
- ไม่เคยเรียน

11. ท่านเคยไปท่องเที่ยว หรือไป เรียนภาคฤดูร้อนในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมายหรือไม่

- เคย
- ไม่เคยไป

12. ท่านคิดว่าเมื่อเรียนภาษาอังกฤษแล้วท่านสามารถที่จะนำไปใช้ในการ

- ฟังเพลงอังกฤษ
- อ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารภาษาอังกฤษ
- พูดคุยกับเจ้าของภาษา
- คู่มือโอเพ่นที่พูดอังกฤษ
- ศึกษาต่อในชั้นสูงต่อไปในประเทศเจ้าของภาษา
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

13. หลังจากเรียนภาษาอังกฤษจบแล้ว ท่านอาจจะ

- ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตัวเอง
- ไม่พยายามจดจำสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว

14. เวลาที่ท่านได้ศึกษาภาษาอังกฤษภายนอกห้องเรียน

- 1 - 2 ชั่วโมงต่ออาทิตย์
- 5 - 8 ชั่วโมงต่ออาทิตย์
- ไม่มี

15. เปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ แล้วท่านชอบภาษาอังกฤษ

- น้อยที่สุด
- เท่ากับวิชาอื่น ๆ
- มากที่สุด

ทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1

	เห็นด้วย			ไม่เห็นด้วย	
	อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง
	1	2	3	4	5
1. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพราะอยากคิดอยากทำตามแบบเจ้าของภาษา	☐	☐	☐	☐	☐
2. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพราะอยากได้เพื่อนชาวต่างชาติ	☐	☐	☐	☐	☐
3. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพราะภาษาอังกฤษจะช่วยให้เข้าใจเจ้าของภาษาและการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษาดีขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐
4. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าภาษาอังกฤษจะเป็นตัวนำให้ข้าพเจ้าได้งานดี ๆ ทำ	☐	☐	☐	☐	☐
5. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพราะคิดว่า การเข้าถึงคนในปัจจุบันควรรู้ภาษาอังกฤษ	☐	☐	☐	☐	☐

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง			ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	1	2	3	4	5
6. ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษคือ คนทันสมัย	☐	☐	☐	☐	☐
7. ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่พูดภาษาอังกฤษได้จะช่วยทำให้ ประเทศเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ	☐	☐	☐	☐	☐
8. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพราะต้องเรียนตาม หลักสูตรของมหาวิทยาลัย	☐	☐	☐	☐	☐
9. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพราะข้าพเจ้าต้องการ อ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารภาษาอังกฤษได้	☐	☐	☐	☐	☐
10. ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าคนมีการ ศึกษาจะต้องรู้ภาษาอังกฤษ	☐	☐	☐	☐	☐

ตอนที่ 2

1. ข้าพเจ้าตั้งใจจะเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ดี	☐	☐	☐	☐	☐
2. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบน้อยที่สุด	☐	☐	☐	☐	☐
3. ข้าพเจ้าเบื่อชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ	☐	☐	☐	☐	☐
4. ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษยิ่งทำให้ข้าพเจ้ามีความ สนใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น	☐	☐	☐	☐	☐
5. ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษยิ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ	☐	☐	☐	☐	☐
6. ข้าพเจ้าหมั่นทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ	☐	☐	☐	☐	☐
7. เมื่อมีการบ้านภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะรีบทำให้ เรียบร้อย	☐	☐	☐	☐	☐
8. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะ ปรึกษาครู หรือเพื่อน หรือผู้ปกครองของข้าพเจ้า	☐	☐	☐	☐	☐
9. ข้าพเจ้าอยากทำให้เพิ่มชั่วโมงเรียนในวิชาภาษา อังกฤษ	☐	☐	☐	☐	☐
10. ข้าพเจ้าอยากทำให้ชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษ น้อยลงกว่าเดิม	☐	☐	☐	☐	☐

เห็นด้วย
อย่างยิ่ง

ไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่ง

1 2 3 4 5

11.	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา
มากกว่าวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน	☐	☐	☐	☐	☐
12.	ข้าพเจ้าได้ประโยชน์จากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ในระดับชั้นปีที่ 1 มากกว่าในระดับชั้นปีที่ 2	☐	☐	☐	☐	☐

ภาคผนวก ข

สถาบันวิทยบริการ

กองโสตทัศนศึกษา โทร. ๐๒-๕๖๑๖๖๖

TEXT A (15 points)

Read the following text. Then answer the questions.

Man does not get much help from nature in fighting the gypsy moth because the insect, a European immigrant, has few effective natural enemies in the United States. The initial problem with the gypsy moth began when a French naturalist in Massachusetts in 5 1869 tried to crossbreed silkworms and gypsy moths and lost about a dozen of the creatures due to a gust of wind. The moths were carried by breezes and produce to Connecticut by 1905, New York by 1922, Pennsylvania by 1934 and Michigan by 1954. Researchers have tried controlling it with parasites of the moth, like wasps and 10 flies, imported from other countries, so far there has been no notable success so they habitually resort to pesticides.

This spring, Northeastern states will dispatch airplanes to spray tens of thousands of acres with Sevin, an organic killer that can eradicate over 95 percent of small larvae. But, because 15 Savin kills bees and is accused of causing cancer and birth defects, many towns opt for spraying Bacillus Thuringiensis instead. This bacterium, once ingested, paralyzes the caterpillar and usually kills it within ten days. "BT," however, is only 70 percent effective and requires two applications. The most 20 promising weapon seems to be a virus derived from the moth itself. By grinding up thousands of infected moths, entomologists have isolated this natural killer--which turns moth larvae into puddles of protoplasm--and are developing it into a highly specific pesticide called Gypchek. This pesticide should be commercially 25 available in a few years.

One way to eradicate the moth without upsetting the balance of nature is to release sterile males into the environment. This reduces the number of eggs fertilized in late summer, and hence the size of next year's plague of moths. Another method is to 30 spray forests with pheromones, or sex attractants, which may so

hopelessly confuse the males that they will not know which way to fly to find a mate. Finally, home remedies help a little sticky tape or a burlap sack wrapped around tree trunks can trap larvae, which can then be crushed with a broom or drowned in kerosene.

Choose the best answer for each item. Circle the letter of each correct answer on your answer sheet.

1. The text is mainly about _____.
 - A. effective pest control
 - B. methods of moth destruction
 - C. the plague of harmful parasites
 - D. natural enemies of a forest
2. The word "breezes" (line 7) means _____.
 - A. vehicles
 - B. animals
 - C. winds
 - D. storms
3. The word "eradicate" (line 14) means _____.
 - A. endanger to
 - B. decrease from
 - C. control over
 - D. wipe out
4. "They" (line 11) refers to _____.
 - A. moths
 - B. countries
 - C. parasites
 - D. researchers
5. "It" (line 23) refers to _____.
 - A. a virus
 - B. the moth
 - C. a larva
 - D. the protoplasm
6. Which of the following statements is true?
 - A. The gypsy moth has few natural enemies in America.
 - B. The original home of the moth is Massachusetts.
 - C. The moth population is now under control.
 - D. The moth plague was intentionally started.

7. Which of the following statements is not true?
- A. The moth plague is spread naturally.
 - B. Chemical pesticides are less effective than natural methods.
 - C. Not only bees but also humans are affected by Sevin.
 - D. Only a few European moths were lost in Massachusetts a century ago.
8. Which of the following is not an organic killer?
- A. Sevin
 - B. Gypchek
 - C. Bacillus Thuringiensis
 - D. Pheromones
9. It took the longest time for the moth to travel from _____.
- A. Pennsylvania to Michigan
 - B. Connecticut to New York
 - C. Massachusetts to Connecticut
 - D. New York to Pennsylvania
10. The moth eggs are usually fertilized in the _____.
- A. warm season
 - B. autumn
 - C. cold season
 - D. spring
11. A natural method of moth control discussed in the text is _____.
- A. killing every moth
 - B. fertilizing all females
 - C. sterilizing only males
 - D. destroying every egg
12. One of the home remedies used to control the moth population is to _____.
- A. interfere with their sex life
 - B. disturb their environment
 - C. confuse their direction
 - D. destroy their larvas
13. Bacillus Thuringiensis is preferred to Sevin because it _____.
- A. is 70 percent effective
 - B. requires two applications
 - C. takes ten days to kill the caterpillar
 - D. has no harmful effect on humans

14. We can conclude from the text that _____.
- A. the American Northeastern states include Connecticut and Michigan
 - B. broom and kerosene are the most effective tools to kill adult moths
 - C. pheromone is safe for the natural environment
 - D. the pesticide called Gypchek is now available on the market
15. We can infer from the text that _____.
- A. the moth can be naturally eliminated during the mating season
 - B. Bacterium Thuringiensis has a more immediate result than Sevin
 - C. Only two pesticides have ever been used to kill moths in Northeastern America
 - D. One of the moth's natural enemies is the silkworm

robots something of a necessity. Furthermore, industry around the world is looking for robots to save on labor costs.

While industry should continue to be the biggest market for robotry, some of the more intriguing developments are taking place in the medical field. Funakubo's arms, for example, have been mounted in pairs on a bedside table and deliver to the patient a newspaper or a piece of fruit--anything that is stored in a cabinet. As yet the fingers on the arms are not able to peel the fruits, but Funakubo thinks they will have that capacity before long.

Choose the best answer for each item. Circle the letter of each correct answer on your answer sheet.

1. The text is mainly about _____.
A. industrial robots C. medical robots
B. robot development D. robot manufacturers
2. The word "emerging" (line 7) means _____.
A. rising C. outstanding
B. astonishing D. approving
3. The phrase "to stem from..." (line 10) means to be _____.
A. affected by C. supplied with
B. developed out of D. supported by
4. The word "creep" (line 16) means _____.
A. move C. rush
B. flow D. slide
5. The phrase "places inaccessible to humans" (lines 17-18) means places which _____.
A. humans find undesirable
B. humans are prohibited to enter
C. people are unable to reach
D. people find unsuitable to stay

6. The phrase "its intended purpose" (lines 5-6) refers to the purpose to _____.
- A. provide handicapped children with artificial arms
 - B. produce artificial limbs at a low cost
 - C. imitate exactly the function of human limbs
 - D. use as few complicated parts as possible
7. "It" (line 6) refers to the _____.
- A. development
 - B. purpose
 - C. human arm
 - D. artificial arm
8. Which of the following statements is true?
- A. Robots can only be used in car assembly plants.
 - B. Japan has the most advanced technology in the world.
 - C. Robots will be definitely used in all industrial plants.
 - D. The industrial robots are less developed than the medical ones.
9. Which of the following statements is not true?
- A. At present all Japanese industries are automated.
 - B. It is certain that robots will take over more human jobs.
 - C. Current robot models are equipped with electrical arms.
 - D. It is more expensive to hire a laborer than buy a robot.
10. The artificial arms developed by Professor Hiroyasu were unsatisfactory because they _____.
- A. were too heavy and too big
 - B. could perform only a few tasks
 - C. required too many micromotors
 - D. entailed high production costs
11. The new class of intelligent robots does not include _____.
- A. breast-cancer detectors
 - B. snake-like robots
 - C. seeing-eye dogs
 - D. automotive welding robots
12. The new generation of robots is likely to be used for the most part in _____.
- A. heavy industry
 - B. light industry
 - C. the medical field
 - D. the construction industry

13. According to the text, Japan will, in the near future, remain as leader of the business world because of its _____.
- A. development of western technology
 - B. production of a new class of robots
 - C. domination of the robot market
 - D. progress in the medical field
14. According to the text, robots are becoming essential to industry because _____.
- A. fewer people desire to work in factories
 - B. manufacturers want to increase **their** production
 - C. robots are more efficient than men
 - D. fully-automated plants are becoming widespread
15. What medical robots cannot do for a patient yet is to _____.
- A. remove the skin from fruit
 - B. hand food to him
 - C. deliver newspaper to him
 - D. search for things for him

TEXT C: (15 points)

Read the following text. Then answer the questions.

Amsterdam has become the heroin capital of Western Europe. It has more addicts than any other European city. Officially there are probably more. Despite police efforts to stop the drug trade, heroin is plentiful. A seemingly endless supply of the
5 narcotic flows through Holland's airports and ports from the Far East and the Middle East. It is cheap, but not cheap enough to prevent a near crime wave of muggings, shoplifting, purse snatchings and prostitution. It is high grade, so high that dozens of junkies overdose on it every year. The heroin problem
10 has become so bad that the city now carries the nickname "Little New York," a 20th-Century irony since New York City, with its 160,000 or more addicts, was originally named New Amsterdam. But now Old Amsterdam's Socialist Mayor Ed Van Thijn has proposed a radical solution to his city's problem: legalize the drug.

15 If Van Thijn's plan is approved by the city council next month, as expected, some 300 hard-core addicts will be given heroin free of charge for a one-year trial period. The addicts now receive methadone at four city medical centers or from two mobile dispensaries in what were once city buses. However, Van
20 Thijn says the addicts have not managed to curtail their heroin habits with the methadone substitute. And the free heroin, he argues, will cut down on crime by eliminating the incentive to steal. Van Thijn also plans to double the city's narcotic squad from 36 to 72. Both steps are important, he says, "because the
25 problem created by drug addicts is out of hand."

The plan faces fierce opposition from the central Dutch government in the Hague. Justice Minister Frederik Korthals Altes contends that legalizing heroin would violate several international agreements on drug abuse and drug smuggling signed
30 by Holland. Although the government cannot stop Amsterdam officials from legalizing heroin, it has several methods of

thwarting the program--and it plans to use them. Funds for the city's heavily subsidized anti-drug programs could be cut off, for example, and the public prosecutor could take action against any 35 doctors prescribing the drug.

There is also strong opposition from government officials in nearby countries, who fear that legalized heroin could be easily smuggled out of Holland. Ironically, two of them, Britain and Sweden, are the only Western countries to have tried similar 40 programs. In both cases the number of addicts increased, largely because some drug users managed to get doctors to overprescribe the narcotic, thus giving them enough to sell on the street. Sweden dropped the experiment in 1967 after two years, but Britain took a different approach. In 1972 it cut the number of doctors 45 who could prescribe to addicts from 85,000 to 150, all of them drug-addiction specialists. Prescriptions were limited to registered addicts--usually in-patients--and tightly controlled to prevent overprescribing.

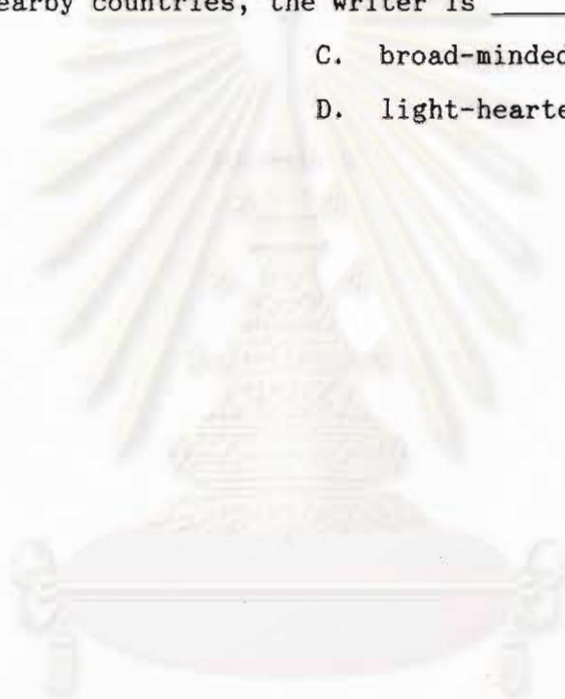
Choose the best answer for each item. Circle the letter of each correct answer on your answer sheet.

1. The text is mainly about _____.
 - A. the problem of drug addicts
 - B. plans to legalize heroin
 - C. a proposal on drug addiction treatment
 - D. the international agreement on drug abuse
2. The word "muggings" (line 7) means _____.
 - A. borrowing
 - B. deceiving
 - C. drinking
 - D. robbing
3. The word "curtail" (line 20) means _____.
 - A. cut down
 - B. show off
 - C. reform
 - D. reveal

4. The phrase "both steps" (line 24) refers to _____.
 - A. giving free heroin and increasing police squads
 - B. cutting down crime and controlling the heroin market
 - C. providing free methadone and improving more medical centers
 - D. reducing the number of drug addicts and controlling narcotic squads
5. The phrase "in both cases" (line 40) refers to the cases of _____.
 - A. smuggling and legalizing heroin in Holland
 - B. the legalizing of heroin in Britain and Sweden
 - C. the internal and external opposition against free heroin
 - D. free heroin programs in Holland and Western countries
6. The word "them" (line 42) refers to _____.
 - A. drug users
 - B. smugglers
 - C. doctors
 - D. narcotics
7. According to the text, the heroin sold in Holland is of _____.
 - A. low quality but is very expensive
 - B. high quality and is very expensive
 - C. low quality and is very cheap
 - D. high quality but is very cheap
8. Van Thijn believes that his proposed plan will _____.
 - A. help reduce the crime rate
 - B. make methadone more acceptable
 - C. get rid of drug addicts completely
 - D. effectively stop the narcotics' trade
9. Holland has helped its drug addicts by _____.
 - A. treating them until they can quit totally
 - B. giving heroin free of charge for one year
 - C. providing a heroin substitute called methadone
 - D. selling heroin to its addicts with a doctor's prescription

10. The drug programs in Britain and Sweden failed because _____.
- A. the programs are opposed by nearby countries
 - B. there are not enough doctors to prescribe narcotics
 - C. they cannot control the number of the drug addicts
 - D. the users take advantage of getting free heroin by selling it later
11. To prevent the legalization of heroin, the central Dutch government may _____.
- A. register all drug addicts and give them free treatment
 - B. cut the number of drug addiction specialists and limit prescriptions
 - C. subsidise more anti-drug programs and encourage the free market on heroin
 - D. reduce the budget for anti-drug programs and brings charges against any doctors who prescribe it.
12. Which of the following statements is true?
- A. Heroin can be bought and sold legally in Amsterdam.
 - B. The central Dutch government gives approval on Van Thijn's plan.
 - C. Holland is the only country that is trying a heroin program.
 - D. Van Thijn proposes to provide drug addicts with heroin free of charge.
13. Which of the following statement is not true?
- A. The idea of giving free heroin is against agreements on drug abuse.
 - B. A methadone substitute is totally effective in treating heroin addicts.
 - C. It is likely that the mayor's proposal will get approval from the city council.
 - D. At present, the Amsterdam council faces many problems caused by addicts.

14. It can be concluded from the text that Amsterdam is called "Little New York" because Amsterdam _____.
- A. has as much crime as New York
 - B. has as large population as New York
 - C. has as serious many drug problems as New York
 - D. produces as many narcotics as New York
15. When discussing the opposition to the Van Thijn's plan from government officials in nearby countries, the writer is _____.
- A. optimistic
 - B. sarcastic
 - C. broad-minded
 - D. light-hearted

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญทางภาษา

1. Mr. Melvyn Sharman
2. Mr. William Furry

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย